

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnovom, naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj. gledališko poslojše štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak terek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inservatov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Stev. 4.

V Ptuj v nedeljo dne 23. januarja 1910.

XI. letnik.

Don Kišot iz Celja.

Dvignili so ga na ščit, — doktorja Vekoslavja Kukovec in ga proglasili voditelju na papirju Spindlerjevih rokopisov urešenice „narodne stranke“. In slovenska „inteligenca“ spodnjestajerskih mest in trgov poslala ga je v štajerski deželni zbor... To je seveda njena stvar. Nobene žive duše ne briga, kako, kdaj in kje se boče ta maloštevilna prvaška psevdo-inteligenca osmešiti. Na Avstrijskem imamo dolžnost davke plačevati; imamo pa tudi hvala Bogu pravico, da se sme vsakdo prosto blamirati... In to pravico porablja „narodna stranka“ v obilici...

Ne vemo, ali si doktor Kukovec v resnici domišljuje, da ima v deželnem zboru kakšno veljavo. Tudi to je mogoče; saj se tudi njegov Spindler domišljuje, da je izvrstni pesnik. Ali nam, ki nismo v Kukovečeve lepe oči zaljubljeni, nam se pjavlja vsa ta stvar povsem drugače. Odkrito povemo: ko bi imel doktor Kukovec doma in v deželni zbornici močno stranko za seboj, ki bi pomenila kaj v javnosti in ki bi znala tudi svoje nazore zrepko zastopati, — potem bi bilo Kukovečovo nastopanje v politični zločin prve vrste. Ali ker je Kukovec zapuščen kakor samotar v puščavi, ker ga doma razven enega omizja v „narodnem domu“ v Celju nikdo ne vpoštevja, ker je v deželnem zboru iz 1 člana obstoječi „klub“, ki mora pri socialistih milo prosjati, da mu njegove predloge podpišejo, ker je torej ves patos tega gospoda prazna pena, — zato je njegov nastop politično don Kišotovstvo v najsmehljivejšem pomenu besede. Kakor junak onega svetovnoznane romana izvršuje celjski don Kišot politične naskoke na mlino na veter in Spindler mu sledi kot hlabri Sanho Panza...

Doktor Kukovec ni tako neumen, da bi ne razumel smešnost svojega nastopanja. Vsak drugi človek na njegovem mestu bi sicer gledal, da na prijazen način kolikor mogoče mnogo gospodarskega dela za svoje volice stori. Politično rogoviljenje, ki itak ne požene niti mačke izza peči, bi pa pripustil raznim kričalcem, ki predstavljajo dandanes — Bog se usmili! — zastopstvo štajerskih Slovencev. Ali doktor Kukovec noče v gospodarskem oziru delati. Vsak njegov nastop je le smešna panslavistična demonstracija, s katero le diskreditira napredno slovensko ljudstvo. Ali v volilnem okraju, ki ima smolo, da ga zastopa don Kišot, res ni nobenih važnih gospodarskih vprašanj? Ali letajo tam ljudem pečeni golobi v usta? Ne, ne, tudi tam je revščina in tudi tam bi bilo mnogo dela. Ali doktorju Kukovcu ni deželni zbor prostor, kjer se za ljudstvo kaj koristnega doseže. Njemu je deželni zbor le soba, v kateri se da izbirno reklamo za Kukovca samega delati...

Le pogledimo njegove nastope! Mož pride in predlaga odpravo bernje. Dobro, tudi mi smo proti temu krivkivnemu obdačenju vbogega ljudstva. Ali — mi in dr. Kukovec tudi vemo natančno, da se to odpravo danes ne more doseči. Oblasti so vedno proti tej odpravi; sicer je pa tudi znano, da kdor noče, temu bernje sploh ni

treba dati: nikdo ga ne more v to prisiliti. Mi priznamo celo vrsto kmetov, ki ne dajo več v nenasitno farško bisago. Vse to ve doktor Kukovec; ali v kljub temu zapravlja dragoceni čas deželnega zbora za ta predlog. Njemu je dovolj, da sme enkrat govoriti in da potem „Narodni dnevnik“ njegov plitvi govor natisne... Drug slučaj: Kukovec ostane in predlaga nakrat, da naj se sprejme postava, po kateri bi bil slovenski deci vstop v nemško šolo prepovedan. Kukovec ve, da bi bila taka postava najinfamnejši rop pravic starišev. On ve, da se ta postava na Štajerskem, kakor nikjer na celim svetu ne boče sprejela, kajti drugače bi bil deželni zbor prava norišnica. On ve, da bi tudi cesar take postave nikdar ne potrdil. Vse to ve don Kišot narodne politike na Štajerskem. Ali v kljub temu stavi svoj smešni predlog, samo da se samore doma s svojo „narodnostjo“ bahati in da mu kličejo advokatski pisarji v „narodnem domu“ v Celju, navdušeni od vina, svoj „živio“... Tretji slučaj: Doktor Kukovec predlaga nakrat, da naj se deželni šolaki svet v dva dela (slovenski in nemški) razdeli. Mož ni tako neumen, da bi ne vedel, da se to ne more in ne sme zgoditi, ker hvala Bogu še nismo na Češkem. Mož tudi ve, da bi takana sprememba velike troške koštala in da ljudstvo nima denarja, ki bi ga za narodnjaške neumnosti van metalo. Ali don Kišot vzame svojo sulico in beži proti mlinu na veter. In tako dalje, in tako dalje...

Vse to je grozovito smešno in — kakor smo že zadnjič rekli — dr. Kukovca se smatra danes že za slovenskega Sternberga, čeprav ne pije kognak. Žalostno je le, da imamo še vedno nekaj tucatov kmetov, ki veruje v ta evangelij političnega don Kišota iz Celja...

Ja, ja, — kaj ko bi Spindler pustil poezijo in bi napisal roman slovenskega Kišota? Ali slovensko ljudstvo bode enkrat izgubilo veselje nad takimi burkami in bode resno obračunalo s svojimi zasmeovalci ter škodljivci!

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor. Na seji preteklega ponedelka se je predložilo m. dr. prošnjo za dovoljenje mitnine za novi most pri Breznu, prošnjo za povijanje podpore za vodovod v Planini itd. Posl. Brandl je predlagal urešitve nove ribarske postave; predlog izročil se je odesku. Posl. Riemelmoser je predlagal, da naj država 50% bremen za šolo prevzame. Izdatki za šolo so v prvi vrsti krivi žalostnega finančnega položaja dežele. Nosilo se je ta bremena, ker je šola potrebna. Ni pa potrebno, da bi vsa plačila za šolo dežela in občine nosile. Država naj bi vsaj 50% teh plačil prevzela. Izdatki za enega ljudskega šolarja znašajo na leto 26 kron. K temu plača država samo 26 vinarjev (!). In ljudske šole so prenapolnjene. Srednjo število šolarjev enega razrada na Štajerskem znaša 76. Važni ta predlog se je izročil odesku. Finančnemu odesku se je izročil predlog, da se podeli 1000 K podpore pletarski šoli v sv. Barbari v Halozah. Istotako predlog za urešitve meščan-

ške šole v Rottermannu. — 18. t. m. vtemeljeval je dr. Kukovec svoj modri predlog, da naj se deželni šolaki svet razdeli v nemški in slovenski del. Napadal je ob tej priliki tudi Robiča. Zbornica je njegov predlog vrgla v koš. Posl. Brandl je vtemeljeval svoj predlog glede pospeševanja kmetijskega poduka. Predlog se je izročil odesku. Ozmec in Vrečko sta svoja mesta v odboru za poduk odložila. Zakaj?? Deželni zbor bode zboroval do srede februarja meseca.

Koroški deželni zbor pričel je 17. t. m. svoje zasedanje. Detelni glavar je otvoril sejo in se spominjal pokojnega glavarja dr. Jos. Erweina. Na prvi seji se je izročilo razne kmetijsko-gospodarske predloge tozadavnim odeskom. — Na seji dne 18. t. m. je deželni predsednik narzual, da doslej še ničesar ne ve o kakšnem naseljenju menihov v Osiahu. Ako bi se to zgodilo, vplival bode, da žrebčvska postaja ostane. Predlog Krampala, da naj se pomeči Velikenoči strjeljanje z možnarji dovoli, odklonil je deželni predsednik; ljudje lahko po dnevu strjeljajo. Posl. Angerer je vtemeljeval predlog proti zvišanju tarife južne železnice, ki se je izročil odesku.

Štrajki l. 1908. Glasom uradnih poročil vršilo se je l. 1908 skupaj 721 delavskih štrajkov z 78.562 delavci v 2.702 podjetjih. Delati je pričelo od teh zopet 71.487 delavcev; 3.771 jih je bilo iz službe odpuščenih in 3.304 jih je podjetja prostovoljno zapustilo. Od vseh teh štrajkov jih je končalo za delavce 160 s polnim uspehom, 308 deloma z uspehom in 263 brez uspeha. Plače so izgubili delavci v teh štrajkih okroglo 3 milijone kron, delavnih dnaj je bilo izgubljeno okroglo 1 milijon. Podjetniki so izključili v 35 slučajih in 268 podjetjih 9.588 delavcev. V splošnem je bilo teh bojev manj kakor prejšnje leto. L. 1908 je bilo sploh v gospodarskem oziru slabo.

Madžarska mladina. V višji gimnaziji v Rakoš Paloti na Ogrskem so študentje cesarjevo sliko raztrgali. Preiskava ni mogla storica dognati. Valed tega je ravnatelj dotični razred zaključil. Ni čuda, da se taki slučajni na Madžarskem dogajajo, ko gospodarijo vendar Košuti.

Poslanci iz Srbije napravili bodo letoš večje potovanje po Evropi, obiskali bodo vsa večja mesta (razven Dunaja). Najprve se bodo ostavili v Ljubljani, kjer pripravlja Hribar z drugimi srbskimi prijatelji že velike slavnosti.

Na Ogrskem je prišel torej grof Khuen-Hedervary na vrsto, da reši politični položaj. Stavil je tudi že svoje ministerstvo i. a. tako le: Grof Khuen-Hedervary, ministerski predsednik, obenem pa minister za notranje zadeve in minister na kralj. dvoru; Ladislav pl. Lukacs, finančni minister; Karl pl. Hieronymi, trgovinski minister; dr. Franc Szekely, pravosodni minister; grof Bela Serenyi, poljedelski minister general-major Haz. y, honved-minister; ministerstvo za poduk in bogočastje ter ono za hrvatske zadeve ostaneta zasedaj nezasedena. Radovedni smo, kako bode nasilnež Khuen-Hedervary državni voz Madžarske iz blata potegnul.

Izseljevanje v Argentinijo. Leta 1909 izselilo se je glasom uradnih poročil 231.984 oseb v Argentinijo (južno Ameriko). Od teh jih je

bilo 29.544 z družinami. Odpotovalo pa je iz Argentine 94.644 oseb. Glasom naših informacij vkljub medenim vabilom agentov izseljevanje v Argentinijo ne moremo priporočati.

Zopet rusko-japonska vojna? V Aziji pripravljajo se zopet resni dogodki. List „Nova Reforma“ v Krakovi piše: Vkljub temu, da ruska vlada vedno zagotavlja, da so razmere v Japonsko zadovoljive, so vendar po vsej Rusiji raztrešene vesti o bližnji rusko-japonski vojni. Japonska se oborožuje za zopetno vojsko. Ruska vlada tega seveda noče priznati, kajti potem bi izgubila zadnji kredit v Evropi in denarja potrebuje krvavo. Poleg tega bi v slučaju vojne nevarnosti njen vpliv na Balkanu ne pomenil bogve kaj. Zato ni čuda, da Rusija taji vojno nevarnost. Ali mala a jedrnata Japonska se vsekakor zopet pripravlja na naskok in hoče pričeti krvavo igro. Kajti Japonska s svojim preostim prebivalstvom potrebuje zemlje.

Na Španskem napravili so oficirji na cesti burne politične demonstracije. Vlada jih je odločno kaznovala. Nekaj se jih je zaprlo, nekaj pa premestilo.

Srbski princ Jurček še vedno ne miruje. Zadnjič se je na nekem balu s policijskim prefektom Alimovičem skregal, tako da je ta odstopil. Vlada in časopiji se je o jstro za Alimoviča zavzela. Vsi zahtevajo, da naj se Jurčka iz Srbije nažene. Ali fant je tako v dolgovi, da tudi to ne gre. Po našem mnenju spada Jurček že davno v prislilno delavnico!

Dopisi.

Iz Kalobja! Že je preteklo precej časa, ko ni bilo od nas sluha ne duha. Pa še vedno bije v Kalobju naprednjaška kri, čeprav se župnik Kostanjevec grozovito trudi, da bi Tebe, dragi „Stajerc“, popolnoma uničil. Pa se vara, kajti bolj ko udriha po Tebi, dragi mi „Stajerc“, bolj se zanimamo mi naprednjaški Kalobjani za Tebe. In tudi rečem, da v tem letu še bo dobil vsak stari naročnik še enega novega naročnika. Da boš vedel, dragi „Stajerc“, da tudi Borovničari imamo ljubezen do Tebe. Dragi „Stajerc“! Naznamim tudi, da se naš župnik še vedno vtika v politične stvari. Ta potrebne stvari so mu pa deveta briga. In ti „Stajerc“ si mu trn v peti. No, pa saj lahko ko ima v sosedni župniji (to je v Dobju) svojega najboljšega prijatelja in odrešenika Vurkelca. Župnik po tebi, ljubi „Stajerc“, udriha in kvasi kar je nepotrebno, kar je treba, mu pa ni mar. Naznamim ti namreč, da v Kalobju so začeli zdaj koruzo klopfat. . . . No saj razumeš, kaj je to? E no, kaj bi ne. . . . Pa pregovor pravi, k.kšen pastir, take ovce. Vas župnik, pa prosim da se nekoliko ozrite okoli, da boste videli, kaj se godi. „Stajerc“ pa pri miru pustite, ker resnico govori. Dost je za danes! Ilo pa pribodnjčij kaj lepšega. Špilantar.

Imeno pri Podčetrtku. Proti „Stajercu“ je pričelo gonjo par udov „Koroščeve Leibgarde“ to je velika glava Počivavšek in gostilničar Pajk. Po hišah vodi pane Pajk ter žuga naročnikom „Stajerca“ o novem letu opustiti ta list in jim svetuje naročiti si dušno pašo „Gospodarja“ in „Stražo“. Jeze črn postaja videč zanimanje za ta napredni list. Novi naročniki vstajajo in želeli bi bilo, da bi v nobeni hiši, ki napredno misli, ne manjkalo „Stajerc“. Kakor je znano prišel je tudi pane Pajk k nekemu naročniku „Stajerca“, peku v Podčetrtku in zahteval odstranitve „Stajerca“, grozeč se z bojkotom radi prave in rekel: „Stajerc“ moramo uničiti“. Pane Pajk ga ne bo s vojo fanatiko uničil! Brrrr, pokazala so se mu vrata. Temu ednaka je tudi kuharica župnikova v Podčetrtku. Veliko mržnjo spušča na naročnike „Stajerca“ in pravi, da ne bodo več prestopili fajmošter praga tiste hiše, kjer kraljuje „Stajerc“, kakor pravi, ima ona tudi nalogo, pozvedovati v fari po naročnikih „Stajerca“. Urša, Urša, kdo ti daje te pravice in zakaj? — Ne trudi se toliko, drugače dobiš nadohu. Resnica v oči bode, klerikalci in resnica sta pa dva nasprotujoča si pojma! Ti dragi „Stajerc“ zastopaj nevstraheno pravice ljudstva naprej, in peklena vrata te ne bodo premagala!

Bohova Od Hočkih volitev sem ga ni bilo več pri nas, hvala Bogu, njega, slovitega kaplana

iz Hoč Jože Krajnc. A zadnjič se je pa vendar spet spustil med Bohovčane. Bilo je minuli četrtek zvečer ob 7. uri, ko se pri gosp. Jožetu Schlambergerju siloma duri odpro in v sobo pribegza kaplan Krajnc ter začenja zmerjati in se kregati in kričati, da so se kar šipe treale. Začenja na vse grlo kričati, da so vai Bohovčani za nič, da so sami grdi nemakutarji, da so sami ostudni „Stajercijanci“, da so „Stajerca“ bralci in naročniki, lista, ki je najnesramnejši celega sveta. (Seveda „Gospodar“ je čisto kaj drugega! tisk. učen.). Bila je gospa Schlambergerjeva sama doma z dvema manjšima otročkoma. Uboga žena se je tega napada tako vstrašila, da sprva ni mogla besedice izustiti. Mislija je, da je ta človek, ki je kričal kakor ameriški divjak, popolnoma znorel. Otrok se začne skrivati za materjo in jokati in mati sama si tudi ni vedla pomagati, ni vedla, kaj ta kaplanska sirovost pomeni, kaplan pa ni jenjal kričati in psovati in zmerjati. Ko se gospodinja vendar le malo zdrami, ga vpraša, kaj ta sirovost, ta krik, to ponočno vsiljenje v tujo hišo pomeni. Krajnc zagrmí, da je neki njega, maziljenega gospoda, družina iz te hiše obrekovala, da so Bohovčani grdo o njem govorili in kaj takega si on strogo in odločno prepove. To nesramno obdolženje je napadeno gospo popolnoma vzdramilo in sedaj pa je ona „registre“ izlekla, črnemu tako „trigic“ se kazajočemu gospočku, povedala jih tako pristno in očitno v njegovo plavo-rdeče lice, da je Krajnceka celo jecljanje njegovo zapustilo. Ko ga je pošteno obrala, in mu vse resnice in žalosti pošteno očitala, ga je spodila izpod svoje strehe. Škoda, škoda, da ni bilo ne gospodarja ne enega odraalih sinov pri tem žalostnem prizoru na domu. Oj kaplanček, kako hitro bi bil zapustil Schlambergerjev prag! Kaj pa pravite ljudje božji k taki razuzdanosti katoliškega duhovnika? — K stvari se omenimo, da je ta namestnik božji popolnoma krivično tako surovo napadel ubogo gospodinjjo, kajti ta je prebлага značaja ter obrekovanja ne pozna. Ali sme kaplan Krajnc o sebi to tudi trditi??? Žalostna resnica pa je, da ga ni človeka v celi fari, ki bi o kaplanu Krajncu le enkrat zamogel riniti le eno dobro besedo. Ga ni, ga ni, izravnemistihih par podreptnikov njegovih, ki „profit“ ljubijo. Če hoče Krajnc priti k nam v Bohovo, naj pride po dnevu in naj se loti možev e svojimi napadi, po noči se klatiti okoli hiš in udirati v hiše kadar so žene in otroci sami doma — no to je pa kaj možato in pošteno, to je Krajnceva inteligenca in — korajža! Torej pridi kaplan Krajnc, pridi in ti bomo natanko razjasnili svoje — bohovsko stališče! — r.

Noče. Predzadnje nedeljo je nadrežiser in ravnatelj novorojenega hočkovega gledališča ali po domače teajtra uredil v gostilni Rojko-vi velikansko predstavo. Delalo se je grozno reklame. Vsako drevo, vsak plot, vsak zid; celo tiste durice prav tihga, skritega krajca so imeli prilipljene plakate. Ljudje na tak humberg radi grede, ker vedo, da bo tudi kak „bec“ vmes. Zraven izborna ekskluzivne gospode se je tudi udeležilo te grandiozne veselice precej kaj okoliških fantov se svojimi dekletji. Tu so komaj čakali, da se sijajnemu programu vendar enkrat dolgi rep odščitne ter da bi prišli do plesa. Ker se na „cige mige“ Krajncevi fantje nič niso prav zanesli, so si svojega igralca na harmoniki kar seboj pripeljali ter so po končanem grozno lepem vzporedu kar hoteli plesati. A direktor Krajnc zagrmí: „Ne boš! Tukaj zapovedujem jaz, plesali ne boste“. Potem pa adijo! so rekli fantje ter so šli s svojimi dekletji v bližnjo nemško gostilno, kjer so se prav dobro imeli. Krajnc je pa neki to najbolj bolelo, ker so ti čudaki kričali „heil“ tako hudo, da so telefonske žice potrgale se. Upamo da g. Rojko ni prebude škode trpel. Radovedni smo, kedaj bo gospod nadrežiser Krajnc zopet žaloigro s tako velikanskim uspehom insceniral.

Fantje za nos zapeljani.

Iz Jesenic. Germanizacija jeseniškega kolodvora. Pod tem naslovom je sobotni „Slovenski Narod“ neki senzacionalni članek doprinesel, koder na vse grlo vpíje, kaka nevarnost jeseniškemu kolodvoru preti, da ta kmalo v roke naše ljube matere Germanije pade! — Za počt! — Tej oslariji verjame samo še človek, kateri

je zagriženi kranjski Janex ali pa Hribarjev čestilec. Da malo pojasnimo razmere na jeseniškemu kolodvoru, navedemo imena uradnikov po svoji narodnosti: Nemci so gg. Jetchminek Viktor, Douschan Eduard, Caneig Gustav, Kovatch Karl, Lampel Herman in Luckmann W. Slovenci so: Kunaver Karol, Božič Jože, Mulej Lojze, Weber Tone, Svetina Lorenc, Petermej Joža, Pičman A. in Wagner M. Tedaj je na Jesenicah nastavljenih 6 nemških in 8 slovenskih uradnikov. Zadnji so radikalni Slovenci in zahajajo v gostilno k „Sokolu“, koder se gotovo nemški ne govori. Dopišunu članka v „Slov. Naroda“ je samo na tem ležeče, da spravi iz Jesenic nemške uradnike in potem gorje onemu potniku, kateri bi samo eno besedico nemško zinil na kolodvoru! — Ker se pa mi dobro poznamo in dobro vemo, kam pes taceo moli, naj hodo tudi kranjski Janezi dobro prepričani, da smo do danes popolnoma zadovoljni z nemškimi uradništvom na jeseniškem kolodvoru in da bomo pač z vso energijo delali in pazili, da se ja nobenemu nemškemu uradniku tudi en sam las ne bode skrivil. Na jeseniški postaji se je in se še bode vedno nemško govorilo! — To se naj pa tudi marsikateri mlečni „Slovan“ za ušesa zapiše!

Hochheide na Nemškem 10. januarja 1910. Prosim te, dragi „Stajerc“, za en kratek dopis. Pozdrav in srečno novo leto! In hvala za „napredno pridigo“ v koledarju. Da bi še večkrat kaj takega bilo noter! Potrebno bi bilo na slovenskem Stajerskem, da bi v vsaki občini bila ona nemška šola. Najmanjše ta zadnja dva razreda. Zakaj? Ker v Nemčiji se težko s slovensko špraho kruh služi! Slovenec sem, pa ne več tpec! Torej le naprej, hrabri „Stajerc“!

Odprto pismo

na adresse državnega poslanca dr. Otokar Rybar v Trstu.

Gospod doktor! Vi ste tržaški poslanec in zato ne veste dosti od stajerskih razmer. Glasom poročil listov pa ste vložili interpelacijo, s katero ste imunizirali neki članek ljubljanskega lističa „Sloge“. Dobro! Jax se sicer čudim, da dotični skozinskoz zlagani članek ni imuniziral rečimo poslanec Hribar, ki je vendar župan Ljubljane, v kateri izhaja ta list. Čudim se, da tega ni storil hofrat Ploj, ki je vendar duša tega lista in moralčni lastnik! Vi, gospod doktor, vsega tega niste opazili. Sedli ste torej pravzaprav na lim enemu sodnijsko označenemu denuncijantu! Dobro, tudi to je dobro! Ali predno interpelirate o kakšnem članku, bodele gotovo članek sam prečitali. Kajti — mislim, da tudi v Trstu velja ta morala! — z interpelacijo prevzame pošten poslanec tudi vso odgovornost za dotični članek. Lumparijo in laž menda pošten poslanec ne bode kril s svojim imenom. Kaj — ne? V dotičnem, od Vas imuniziranem članku pa stoji m. dr. tudi trditve, da „prodajam“ jaz „svoje prepričanje tistemu, ki največ plača.“ Vi ste to trditev s svojim poštenim imenom podpisali. Torej ste zanjo odgovorni! Jax trdim torej, da ste Vi ali brezvestni lahkomišelnež, ki vse podpiše, kar mu ta ali oni denuncijant poroča, — ali pa da ste v tem slučaju nesramno, podlo laž hoté podpisali. In kdor laž podpisuje, ta je lažnik. . . . Gospod doktor Rybar, ne izgovarjajte se! Madež lažnika Vam ostane na čelu, ako ne dokažete svojo trditev! Pričakujem poštenega odgovora!

V Ptuj, prosinca 1910.

Karl Linhart, urednik.

Novice.

Predpust je tu, — in kdor čita prvačke liste z vsami neumnostmi, ki jih vsebujejo, ta ve itak dobro, da je zdaj predpust. . . . Je res, res: predpust je tu in vsi norci imajo skozi te tedne popolno prostost. Nekaj čudnega pa tiči v dejstvu, da se ravno v tem norem času največ — zakonov sklepa. Ljudje se zdaj možijo in ženijo, da se človeku kar črno pred očmi dela. Marsikaterega vbogega mladeniča, ki je še pred par dnevi tako veselo vžival rajске krasote le-

dičnega stanu, vjela je ta ali ona rujavolaška v svoje zanjke . . . Oj ti presneti predpust! Veliko si jih srečne naredil, ali — natihoma bodi povedano! — marškaterega si tudi že na led spravil. Oj ti predpust ti! Kadar zapojejo tvoje harmonike, kadar zadišijo tvoje potice, kadar se razliva tvoje vince po belem namiznem prtu, takrat izgubijo vsi fantje pamet, — eden za drugim je podoben divjemu petelinu, kadar poje. Oj ti presneti „fašenk“ ali predpust! Predolg, veliko predolg si, le za tiste večne device si prekratek, katere vzdihujejo same po ženinu, ki ga ni in ni od nobene strani — — — ali dosti te šale! Izpogovoriti hočemo v tem času tudi eno resno besedo! Zakon je namreč v resnici zelo reana stvar. Mi seveda ne bomo držali pridige, kako se naj človek moži in ženi. To je stvar tistih duhovnikov, ki se hvala Bogu ne brigajo za politiko, marveč le za svojo lepo službo. Po našem mnenju je taka nevesta za nič, katere nima ženin rad, pa če ima potem tudi zlat nos. Ali to nas nič ne briga. Pač pa moramo nekaj drugega omeniti. Pri ženitvah na kmetih se namreč po navadi posestov sinu ali zetju odda. In pri temu se zgodi toliko krivic, da se človeku kar lasi ježijo. O Ribničanu pripovedujejo, da si je zidal okroglo hišo. Ko ga je nekdo vprašal, zakaj ne zida voglate, odgovoril mu je: „Zato, da se ta stari ne bo mogel kota izbrati!“ Stari kmetje nas bodejo razumeli, kaj pomeni ta povest. Pri oddaji posestva hoče drug drugega opehariti in ociganiti. Danes je poroka, jutri prepis na davkarji in čez en teden že oče zeta toži . . . Ne vedno, ali mnogokrat se to zgodi, pri nas in povsod drugod tudi. Posestnik je komaj 45 do 50 let star in bi lahko še 10 let delal. Pa se mu več ne ljubi in tako odda sinu ali zetju posestvo. Oba se napijeta in potem delata „kontrakt“. Oče pravi: Meni boš dal toliko krompirja, toliko poljskih pridelkov, pitane-ga prašiča, toliko kil masti in subega mesa, toliko moke, nadalje jed, stanovanje, krch prost, ta in ta travnik, v hlevu prostora za eno kravo, toliko denarja za tobak, — ti sin ali zet, kaj pa tebi ostane? Ti smeš delati, ti smeš davke plačevati, ti smeš lakoto trpeti, to smeš vse! In sin ali zet v svoji zaljubljenosti podpiše; — potem pa se tožarijo, delajo troške, se sovražijo, se pretepavajo, se pustijo drug drugega zapirati, in nazadnje — pride dom na boben! To se ni enkrat zgodilo, to se vsako leto stokrat zgodi! In kdo je kriv? Vprašamo, kdo je kriv? Tisti, ki preveč zahteva in tisti, ki preveč objubi, obadva sta kriva, ker obadva nista pravočasno premislila, kaj da delata! Zato pa pozor, pozor! Kmetje, ne ubijajte sami sebe! Očeti, premislite, kako težko je gospodariti dandanes in ne zahtevajte preveč, ne misliti samo na svoj trebuh. Sinovi, vi pa pomislite, da kar je vaše, je oče pridelal in kar je oče danes, to bodele tudi vi čez par let . . . To smo hoteli povedati. V ostalem pa bomo veseli in radujemo se tega norega predpusta! Mi, ki smo oženjeni, privoščimo drugim tudi to dobroto . . . Juhuhu, juhuhu, predpust je tu! Muzikant, le potegaj harmoniko!

Trgovci, pozor! Firma J. Lutnak v Trstu razpisila pisma, v katerih ponuja olje (po 10 K), čes da ga neče oddati nekemu insolventnemu kupcu. Cela stvar izgleda po nekem „kšeftknifu“, kajti cena olja ni nizka in kakovost je dvomljiva. Pozor torej, da se kdo ne opehari.

„Narodnost“ in „kšeft“. V Pragi obstoji za-grizeno češka firma Vydra, ki izdeluje in razpo-silja rženo kavo, primes za župo, pecivo itd. Blago pri tej firmi je presneto drago; zlasti kava ima visoko ceno. Zato pa dobivajo odje-malci tudi zastojne posebni list v katerem jeziku hočejo. Doselej je dajala firma tudi gotove do-bitke za rešitev ugank. Zdaj pa se je to premis-lila in poroča, da bode dajala raje denar za razna vseslovanška društva . . . Tako se krije „narodnost“ s „kšeftom“. Čehi, ki hočejo spraviti vso Avstrijo v svojo povidel-skledo, naj prodajajo svoje izdelke doma! Mi jih ne potrebujemo. Pri nas imamo itak že preveč Čehov, ki domačinom kruch jemljejo.

Kje so veleizdajalci? Slovenski narodnja-karji v Trstu so v svoji navdušenosti tudi že pozabili, da živijo na Avstrijskem in ne v Srbiji ali Črnogori. Zato pa pričenjajo semtertja tudi že prav očitno svoje protivavstrijsko mišljenje ka-

zati. Tako je bil n. pr. pred kratkem v tržaš-kem „narodnem domu“ neki prvaški shod. Po končanem shodu so bili narodnjaki tako „nav-dušeni“, da so se pričeli po balkanskih vzorcih a policijo pripraviti. Enemu teh slovenskih na-rodnjakov pa še tega ni bilo dovolj. Zato je za-klical: „Doli z Avstrijo!“ Bil je to neki Frančešin, katerega so seveda naznanili sodniji. Za svoj narodnjaški klic je bil obsojen na 5 dni zapora . . . Tako nastopajo prvaki! In pri nas „Narodni dnevnik“ še taji, da je cilj pr-vaštva veleizdajstvo . . .

Slovanška vzajemnost. Nekaj lepega je to, „slovanška vzajemnost“, kaj? Združenje vseh Slovanov: Srbov, Hrvatov, Bulgarov, Slovencev, Slovakov, Poljakov, Rusov, Rusinov, Čehov in kar jih še je. Naši prvaki so vsi alinasti, kadar govorijo o tej „slovanški vzajemnosti“. In v prvi vrsti govorijo ti prvaki združenju s Čehi besedo. Čeh je prinaših narodnjakih pol Boga. Iz samega navdušenja so prvaki celo veseli, ako jih Čeh iz dobre domače službe spodrini. V Ljubljani že kar mrgoli čeških uradnikov, medtem ko si morajo do-mačini v tujini: kruha služiti. Na Koroskem je vsak drugi duhovnik že Čeh. In tako gre stvar naprej. — — ali naši narodnjaki še vedno vp'i-jejo in cvilijo, da so Čehi najboljši „bratje“ Slovencev . . . Dobro, dobro! Priznavamo tudi, da so Čehi prav ponižni, dokler nimajo moči v svoji roki. Ravno toliko časa so tudi pristaši „slovanške vzajemnosti“. Ali kadar imajo moč, takrat — se vse to neha . . . Evo dokaz! V Moravski Ostravi prebivajo Čehi in Poljaki (dva slovanška naroda!). Rudar Krol je hotel svojega otroka v češko šolo pošiljati; njegova žena pa tega ni hotela in res se je poslalo otroka v poljsko šolo. Od tega časa so bili na Krolovi hiši vsak dan grozilni napisi, s katerimi se je z umorom in požigom pretilo. Žena je bila grozno razburjena in njen brat je s puško oborožen po-kočni stražil. Zutraaj pa so našli tega brata ustrel-jenega. Čehi so ga bili usmrtili . . . Politični umor! Slovan umori Slovana zaradi šole! Kaj neki bodejo naši češki prijatelji okoli narodnja-škega časopisja k temu rekli? Nič. — molčali bodejo, kajti sami čutijo, da je „slovanška vz-ajemnost“ le slepilo za narodnjaške topce!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Železniška vprašanja. Kakor znano, je pred par tedni naš neumorni poslanec Ornig imel v deželnem zboru daljši govor o železniškem vprašanju. Jedro Ornigovega govora je bilo, da so nove železnice le tedaj pomembne, ako se jih ureničava v gotovem sistemu. Imeti se mora namreč vedno pred očmi, da je treba zgraditi veliko zvezo Dunaj-Split. Za nas na spodnjem Štajerskem je ta zadeva v gospo-darskem oziru velevažna. Kajti z uresničenjem te proge bi spravili ves orientski pr-omet skozi Štajersko. Celo vrsto šta-jerskih pokrajin, ki so danes v gospodarskem oziru zanemarjene in zaostale, ker nimajo po-trebnih prometnih svez, bi se na ta način dvig-nilo in jim vavtravilo boljše bodočnost. Za dr-žavo bi bila ta zveza pa tudi v političnem oziru velepomembna. Kajti na prijateljstvo Italije pri nas noben otrok več ne veruje. Iz vojaškega stališča je torej ta zveza več kot potrebna . . . Ko je naš vrli Ornig to svojo misel v deželnem zboru štajerskem sprožil, napravila je velik vtis na poslance vseh strank. Vsi so čutili, da so to prave besede in da se gre tukaj za gospodarsko bodočnost naše domovine. Kmalu potem zname-nitem govoru objavil je poslanec Ornig v raznih nemških listih in v „Štajercu“ natančni članek. Na podlagi nepobitnega dokazila je Ornig pove-dal, da bi bile te železniške zveze naravnost mejni kamen v našem gospodarskem razvoju. Povedal je pa tudi takoj praktično, da bi se vse te železnice zamogle zgraditi z denarjem, ki ga ima dežela že nabranega, ako bi še država kot taka ne hotela vsega prevzeti. Izračunalo se je tudi, da bi v najslabšem položaju (ako bi se projektirane železnice res ne rentirale) dežela k večjem 2—3%, doklad plačala. Riziko je torej z ozirom na gospodarsko važnost teh železnic tako majhen, da ga niti vpoštevatni ni . . . Istočasno objavil je tudi krajski deželni glavar dvorni svetnik Šuklje ednaki članek v ljubljanskem „Slovcu“. Ponavljal je v svojem članku v prin-cipu tisto, kar je Ornig navajal. In ker bi

dotične zveze tudi Kranjako dotikale, in ji go-spodarsko pomagale, sklical je Šuklje za 25. t. m. večji železniški shod v Ljubljano, ki naj bi se s tem vprašanjem pečal. Obenem priridili so Dalmatinci ednako zborovanje v Splitu, na ka-terem so se odločno zavzemali za zvezo svoje dalmatinske domovine s srcem države, torej za misel, ki jo je naš Ornig zagovarjal . . . Iz vsega tega vidimo, da so padle Ornigove besede na plodovita tla. Povsod se gibljejo gospodarski interesi, povsod se izraža željo, da se vstvari en-krat nekaj celotnega in ne vedno tisto po-lovničarsko delo, ki smo ga žalibože na Avstrij-skem že tako navajeni. Upamo, da ta stvar ne bode zaspala. Vsi činitelji, ki pridejo tu v po-štev, morajo seveda z vsemi močmi delati. Kajti s praznimi besedami se ničesar ne doseže. De-lati in zopet delati je treba!

Pribijemo! Komaj je poslanec Ornig izpre-govoril splošno pozdravljeno besedo o železnicah, ko so zakoniti prvaški lističi že pričeli strup pi-hati. Izrazili smao že takrat nado, da se ne bode našlo takega zanikereža, ki bi iz političnega sovraštva temu gospodarskemu delu škodoval. Našel se je, ta zanikerež! Pribijemo, da je v „Slogi“, torej v Plojevem ljubljanskem lističu, izšla prva laž in prvo hujskanje v tem oziru. Pri temu pa je le eno zanimivo: Hofrat Ploj je načelnik železniškega odbora za zgradbo železnice Ptuj Rogatec. On je tudi že opetovano sam iz-javil, da se gre tudi njemu za veliko zvezo, ki jo zahteva poslanec Ornig. Pri isti mizi kakor Ornig sedi Ploj, ko se o teh stvareh sklepa. Istotako kakor Ornig glasuje Ploj. Njegov list „Sloga“ pa napada Orniga zaradi tega istega železniškega nazora. To je podlo! Opozarjamo g. hofrata Ploja, da naj svojega tintenkulija v Ljubljani za ušesaa prime in mu ukaže, da naj ne piše o stvareh, o katerih toliko razume, ka-kor ovca o filozofiji. Ako „Sloga“ Orniga na-pada, napada neposredno tudi Ploja, kajti oba eta v železniškem vprašanju edina. Toliko o tej stvari! Pribiti smo hoteli, da je „Sloga“ pričela zavijati. In ako tej lumparji ne bode konec, potegnilo se bode iz takoga ravnanja gotove posledence!

Suša in tača, te dve besedi imata pač gro-zoviti pomen za vzbogo kmetako ljudstvo, ki tako težko trpi in ječi pod bremenem vseh vrst. Na spodnjem Štajerskem smo v zadnjih dveh, treh letih prav hudo občutili ravno tako sušo kakor točo. Taki elementarni dogodki, ki uničujejo trud in delo tisočero kmetov, bi morali biti se-veda vsem poštenim poslancem povod, da z zdru-ženimi močmi nato delujejo, da se prizadetemu ljudstvu čimpreje in kolikor mogoče izdatno p-o-maga. Ljudstvo se res poživlja na vse lepe obljube na shodih, na vse dolge govore v de-želnih in državnih zborih. Ljudstvo zahteva: malo govoriti, malo obljubovati in veliko pomagati . . . Zakaj pa se gre našim prvaškim poslancem? Vprašamo: Za-kaj se tej gospodi gre? Ako vzamemo prv-aško časopisje v roke, potem ne čitamo drugo, nego enkrat: Hofrat Ploj je bil tu in tam, je imel tak in tak cilinder na glavi, je govoril tako in tako in je že za ta in ta dan zahteval pod-poro za kmeta. Drugič pa zopet čitamo: Hofrat Ploj ni nič naredil, pač pa je bil Korosček tu in tam, je imel tako in tako kuto in zahteval še toliko in toliko dni preje podpore. Vrag vas vzemi vse skupaj z vso vašo politiko! Za Plojeve cilindre in za Korosčeve kuto se res ne gre. Gre se za pomoč! Ne gre se zato, kaj je ta ali oni po-slanec v ministerstvu „zahteval“, tudi zato ne, kaj se mu je „objubilo“, tudi zato se ne gre, kdo je kaj dosegel, — marveč gre se edino zato, da se sploh kaj in da se to hitro doseže! Mi nikdar ne vpjemo in ne tulimo: Ornig je to in to dosegel. In ven-dar je Ornig v enem letu več ko-ristnega za slovenskega kmeta na spodnjem Štajerskem dosegel, nego vsi prvaški poslanci sku-paj! To je naravnost farbanje ljudstva, kar se zdaj od strani prvaškega časopisja gnaja. Vsak trenutek beremo v „Straži“ ali v „Slogi“, da je Ploj ali Korosček ali kakšni drugi teh odreseni-kov to in to pridobil. Ljudstvo pa do danes še ničesar nima. Od teh pa-pirnatih obljub ne bode ljudstvo sito. Vsa „kmetaka zveza“ in vsi hofratski nastopi Ploja doslej še niso tega dosgli, da bi ljudstvo le

eno krono podpore dobilo. Zato pravimo: Ne trosite ljudstvu peska v oči! Ne farbajte narod, ne sitite ljudi s kamenji, ko so lačni — kruha!

Podpora kmetom. Prizadevanju ptujskega okrajnega odbora s svojim načelnikom Orni-gom je pač pripisovati, da je vlada vsaj nekaj v pomoč po naravnih nesrečah prizadetemu kmetijstvu storila. Deželni namestnik grof Clary naznanil je te dni poslancu Maliku, da je dovolila vlada za ptujski okraj 150.000 kron podpore. Gotovo je, da je ta podpora plod dela naprednjakov, v prvi vrsti poslancev Orniga in Malika. Ornig je pri vsaki priložnosti zahteval to podporo in prosjačil okoli, da jo je tudi dosegel. Hvala mu na tem mestu za ves njegov trud! — Ob tej priložnosti hočemo pa še par besed izpregovoriti in upamo, da jih bodo resni možje tudi razumeli in vpoštovali. Gotovo je namreč, da je 150.000 K sicer lepa svota denarja, ako se jo skupaj vzame, da pa pride presneto malo na vsacega posameznika, ako se to svoto razdeli. Zato mi, po pravici rečemo, sploh nismo prijatelji, da bi se podpora v denarju razdelila. Ni ga človeka na svetu, ki bi to pošteno in tudi pravično razdeliti mogel. Kadar se je denar razdelil, vedno je bil še prepirljivo, vedno se je očitalo razdelovalcem krivično postopanje. Celi nemiri in pusti so se ob takih časih že dogodili. Po našem mnenju pa tudi ljudje sami od teh par kronic podpore ne bi imeli veliko. Zato je pač iz gospodarskega stališča najbolj priporočati, da se tak podporni denar za zgradbe (Notstandsbauten) porabi. Pri nas bi bile to okrajne ceste. Pri zgradbi okrajnih cest s tako državno podporo bi vsi nekaj zaslužili. Revezji z ročnim delom in kmetje z vožnjo ter z dobavo šetra in kamenja. Vetrarske ceste bi pa za večne čase koristila ljudstvu. Povedali smo to svoje mnenje in dobro vemo, da bodo gotovi hujšakci zopet kričali, češ da mi kmetu denarja ne privoščimo. Mi mu ga privoščimo, ali mi mu ga toliko privoščimo, da boče kaj od njega imel. Mi hočemo, da bi se ljudstvu v resnici pomagalo. Nočemo pa, da bi prvaki „rihtarji“ take denarje kar „po domače“ med svojo štano razdelili. Nočemo, da bi se sleparilo s tem denarjem. Zato pa naj se tudi nato dela, da pride podpora v resnici tistim v roke, ki jo potrebujejo! Na vsak način pa izražajo se enkrat delavnemu okrajnemu načelniku Ornigu svojo globoko zahvalo za trud, s katerim je ljudstvu vsaj teh borih 150.000 kron pridobil!

Vbogi dr. Brumen! Naj reče človek kar boče, ali mi smo temu možakarju v resnici — krivico delali. Res, mi priznavamo javno pred Bogom in ljudmi, da smo Brumenu krivico delali. Kar smo o njemu pisali, je bilo sicer vse do pičice resnično. Ali krivico smo mu v tem storili, da smo tega človeka — resnim smatrali. Mi bi morali s njim tako nastopati, kakor z ljudmi, ki ne vejo, kaj delajo! Taki ljudje spadajo sicer pod kuratelo, kar o dr. Brumenu ne moremo trditi. Ali v gotovih odnosih Brumen res ne ve, kaj dela! Evo dokaz: Pred meseci enkrat smo pisali, da je bil dr. Brumen od slovenskih fantov tepen. Pri tepežu mi seveda nismo bili navzoči, ker bi drugače gotovo Brumenu pomagali. Ali njegova lastna žena je to pripovedovala in nje verujemo več, kakor njemu. Zakaj nje se še ni sodnijsko dokazalo, da denuncira. Brumen poslal nam je na dotični članek „popravek“ po § 19. Žalostno za jurista, ali resnica je, da je bil ta „popravek“ popolnoma protipostaven. Zadnji hrbovski kaplan ne bi bil napisal tako slabega „popravka“. Mi smo to Brumenovo čekarkijo valed tega tudi v koš vrgli. Rekli smo, da naj se mož najprve postave nauči, potem naj šele „popravke“ piše. Priporočali smo mu celo, da naj pride k naši pisarniški dekli na poduk. To bi bilo pametno. Ali Brumen tega ni storil, marveč je šel raje urednika Linharta tožiti. Vršila se je prva razprava in urednik Linhart je bil samoumevno oproščen. Slovenski (!) sodnik ga je oprostil. S to moralno klofato Brumen ni bil zadovoljen. Vložil je prizivno tožbo. Pri drugi razpravi je bil urednik Linhart seveda zopet oproščen. Tudi s to drugo moralno zausnico ni bil dr. Brumen zadovoljen. Šel je in se pritožil na c. k. generalno prokuraturo (najvišjo inštanco!). Ali tudi ta mu je povedala,

da naj se raje postave uči. Haložan bi rekel: To je tretja „klopovušnica“, in bi bil tih. Brumen pa s temi tremi klofutami še ni bil zadovoljen. Napisal je v Plojevo ljubljansko čunjo „Slogo“ članek, v katerem je generalno prokuraturo grdo napadal, ker ta ni hotela njegovo juristično nevednost podpirati. In naš Tone Brumen je dobil četrto klofuto: oblašt je njegov članek konfiscirala! Zdaj pa je šel Brumen in naprosil tržaškega (!) poslance dr. Rybara (štajerski poslanec mu menda nobeden na lim ni hotel iti!) — in ta je v državnem zboru članek imunitiziral... In zdaj vprašamo: Ali človek, ki tako nastopa, ve, kaj dela? Ne, ne, dr. Brumen v tem slučaju ni vedel, kako se smešiti in blamirati. In zato smo mu delali krivico, ker smo ga — resnim smatrali. Odslej vemo, kaj nam je o temu revezju misliti...

Zatiranje Slovencev. Naš ljubeznjivi prijatelj Tebničnar, v katerega so tiste gospodične s polhovkami baje že zaljubljene, nam zopet piše: „Kaj je bila španska inkvizicija ali velika francoska revolucija proti grozovitemu zatiranju Slovencev v Ptuj? Ena figa! Ptujski Nemci in naprednjaki, posebno še tisti ferdamski redaktor Linhart, so kakor levi in tigrji. Slovenskim kmetom sicer nič nočejo, prav nič. Ali tiste slovenske generale in feldmaršale, kateri se borijo z velikimi advokatskimi računi, slabim blagom in kričavo reklamo za „blagor naroda“, — te junake zatirajo ptujski Nemci in nemčurji in nemčutarji in „štajercijanci“, da je groza. groza in še enkrat groza... Gotovo, tudi fajmoštrova kuharica je krvoločna, kadar ob ponoči uri v sami srajci pri brleči sveči bolhe išče! Ali tako brezsrčno pa vendar ne zatira bolh, kakor zatirajo ptujski Nemci slovenske generale... Evo slučaj: Zadnjič ponoči enkrat bil sem v tisti ulici, ki vodi od apoteke proti „narodnemu domu“ mimo tiste slovenske oštarije, kjer hazardirajo. Kar nakrat zagledam pred mano profesorja Zelenika. Njiva prijatelj, ker zadnjič nisem glasoval za njegov predlog, da naj Slovenci nosijo demonstrativno visoke triberje. Zato sem se tudi raje za oglom skrčil in sem profesorja ogledoval. Moč ni bil ravno žejen. Ali trditi tudi ne morem, da ga ni imel pod kapo (pardou: pod polhovko). Po mojem mnenju ima njegov želedec precej prostora; ali koliko pa res ne vem. Prosimo v interesu javnosti g. dr. Jurtelo, da nam pojasni, koliko Zelenikov želedec drži... Ali k stvari! Jav gledam in gledam in vidim, da Zelenika nekaj stiska. Poglelal je proti „Elefantu“, pogledal proti apoteki, na desno in levo, in — nekaj ga je stiskalo. Čitatelji me bodo že razumeli, kaj je to bilo, — stiskalo ga je... Sitno, prav sitno je, ako je mehur manjši, kakor želedec. V sv. Urbanu imajo sicer tudi stranišča. Ali tega tudi ne moremo zahtevati, da bi tekel Zelenik v sv. Urban, kadar mu je mehur pretesen. Zato se je prilonil tja k zidu in je pričel — — — oj nesreča, nesreča, v tem hipu se prikaže policijski stražmojster... To je smola: preveliki želedec, premajhen mehur in prehitri policaj!... In s tem se pričena zatiranje Slovencev! Stražmojster ni poznal Zelenika, kajti ponoči je vsaka krava črna. Zelenika ne poznati, tu se že vse neha! Mi opozarjamo ptujsko občino, da naj odslej le take policaje v službo vzame, kateri poznajo Zelenika in kateri ne pridejo ravno tedaj, kadar Zelenika kaj stiska. Najhuje je pa to, da je moral profesor Zelenik 1 K, reči eno krono kazni plačati, ker je zamenjal dotično ulico s straniščem. Hofrat Ploj mora v državnem zboru o temu nasilstvu govor držati... To ne gre, da bi se slovenske generale tako zatiralo... To ne gre, kajti mehurje imajo vsi!

Škandal na kolodvoru v Ptuj. Naš članek v zadnji številki, s katerim smo razkrinkali Reichelna in ga pokazali v vsej njegovi nagoti, napravil je med prebivalstvom veliko razburjenja. Dobili smo celo kno pritožbo in dopisov o temu čednemu gospodu. Čujemo, da je postal ta možakar tudi že „nervozen“ in da se že hitro pritožuje čez „štajerca“. Pa ne bode pomagalo „štajerca“ ne škodujejo denunciacije in urednika našega lista ne more en Reichel predstaviti. Pribodnjiki bomo prinesli še novega materiala o temu možku, ki je hotel iz ptujskega kolodvora pašalik napraviti. Železničarji se

ne pustijo svojih državljanjskih pravic oropati! V tem oziru so gotovo vsi pošteni železničarji na naši strani. Žalostno je le, da leže nekaj uradnikov temu Reichelnu med škrice! Posebno en gospod, ki ima gotovo precej masla na glavi, čeprav se ne ženira svojih romanov. Ta gospod je veliki slovenski narodnjak in tolmač Reichelna. Gliba vkup štriba! Za danes nimamo prostora za Reichelna. Pove-mo pa še kar naprej, da bomo do še pisali in in odločno pisali. Razumete, Reichel?

Popravek. V zadnji številki smo pisali, da je delal dr. Povalej pri zgradbi kmetijske šole v sv. Jurju z denarjem tako, kakor prasez otrobom. V tem je napaka. Ne pri zgradbi kmetijske, pač pa pri oni neke ljudske šole je delal Povalej tako lepe kšefte. Kdor je bral naš uvodnik v predzadnji številki, ta to itak ve.

Poslanec Marckhi je z ozirom na zadnjo veliko povodenj Savinje pri ministerstvu za javna dela zopet primerno regulacijo Savinje zahteval. Povedalo se mu je, da se je akt še štajerskemu namestništvu v svrhu izpolnitve oddal. Upamo v interesu prebivalstva tamošnjih krajev, da bode vlada enkrat to prepotrebno regulacijo izvršila.

Razprava Linhart-Ogrizek. V tožbi fajmoštra Ogrizeka proti uredniku Linhartu je prvi predlagal, da naj se obravnava pred porotniki v Gorici vrši. Ta predlog je najvišnje sodišče odklonilo. Obravnava se bo torej (ako se bo sploh), v Mariboru vršila.

V Studencih pri Mariboru se je vršilo veliko protestno zborovanje zoper nameravano ustanovitev prvaške šole. Vsi prebivalci brez razlike stranke so se proti šoli izjavili. O sanjivem tem boju bomo do še poročali. Prvaške grožnje ne bodo pomagale!

Sejem v Ptuj dne 19. januarja se je dobro obcesel. Prignalo se je 120 konjev, 812 govede in 772 svinj. Trgovina je bila pri malo zvišanih cenah dobra. Pribodnji sejema s konji, govedo in prašiči se vrši 1. februarja, prihodnji svinjaki sejem pa še 26. januarja.

Pažar. 16. t. m. pričelo je v hlevu posestnika Betschniga v Hočah goreti. Ogenj je vpepel hlev in vsa gospodarska poslopja z večjimi množinami krme. Cela vrsta požarnih tramb je došlo in prepečilo, da se je ogenj razširil. Škoda je velika.

Umrl v Mariboru g. Karl Scherbaum star. veleindustriec in veleposestnik. Bodi mu zemljica lahka!

Vlom. V gostilno Pasterger v Slov. Bistrici je vlomil neznan zločinec in ukradel 560 kron denarja ter več srebrnega in zlatega blaga. — Poroča se, da so tata v Celju vjeli. Imenuje se Novčan.

Železnika nezgoda. Pri premikanju v Celju sta vsled snega in viharja dva vlaka skupaj trčila. Razbilo se je eno mašino in en voz. Od obojga k sreči ni bil nikdo poškodovan.

Obstreljen. Posestnikov sin Jakob Marinšek prišel je v celjsko bolnico; imel je nogo s strelom ranjeno. Fant pravi, da ga je neki neznanec na cesti Vitanz-Stranice brez povoda obstrelil. Preiskava boče dognala, kaj je na tem resnice.

Samomer vojaka. V Celju se je ustrelil vojak 87. infanterijskega polka Franc Dervenšek. Kroglja mu je šla skozi srce in je bil takoj mrtev. O vzroku samomora se govori, da je iskati v nesrečni ljubezni.

Perutne sodišče v Celju obočilo je delavca Franca Pirš na 2 leti težke ječe. Pirš se je v sv. Nikolaju pri Gornjem gradu vtihotal v spalnico zakonskih Zagradnišnik in hotel kraati. Slučajno so ga vjeli, drugače bi pokradel blaga in denarja za 235 K. — 19 letni rudar iz Skališ Radolf Polšak je vlomil v hišo Neže Brecl v Perni in ukradel denarja ter blaga. Ko je prišla Brecl, jo je udaril in težko ranil. Obojeen je bil na 15 mesecev ječe.

Iz Koroškega.

Koroška — naša čast! Zadnjič smo brali v ljubljanskem listu „Slovenec“ dolgi članek, ki je z neverjetno surovostjo napadal koroško deželo. Človek, ki je ta članek čital, moral je priti do prepričanja, da se na Koroškem Slovence kar žive dere in sežiga, kakor so španski inkvizitorji drli in sežigali nesrečne ljudi. Na koncu omenjenega članka pa je stalo z debelimi črkami:

Koroška je zdaj naša čast, vse za Koroško! . . . Dobro, dobro! Ali v prvi vrsti pribijemo, da se slovensko koroško ljudstvo že zanaprej prav lepo zahvali za podporo takih ljudi, kakor se sučejo okoli ljubljanskega „Slovenca“! Korošci so doslej brez teh ljudi prav dobro izhajali in bodo jo tudi v bodoče. Drugič pa vprašamo, kaj se je pravzaprav zgodilo? Nič! Par hujskačem se je ednostavno povedalo, da na Koroškem zanje ni prostora. Reklo se jim je čisto prijazno, da naj grejo raje tja v Srbijo ali Črnogoro in naj tam svoje kozle streljajo. In ko je prišel neki ljubljanski črnouknež ter hotel na celovškem kolodvoru rogoviliti, se je njemu isto povedalo. Zato pa revolucija med ljubljanskimi popi in franciskani . . . Koroška — naša čast! Dobro! Kaj pa hoče ta gospoda zdaj pravzaprav storiti? Slovensko ljudstvo „rešiti“ od „jarma“ Nemcev! Hm, hm; zdi se nam, da se Korošci, pravi, rešeni Korošci, ki se niso vdinjani pod farško komando, prav nič ne želijo te rešitve. Kranjci naj se sami rešujejo, kolikor se hočejo, — Korošce pa naj pustijo lepo pri miru, Korošci si bodo svojo hišo sami oskrbeli! Tuje pomoči ne potrebujejo . . . Ali — tudi mi pravimo: Koroška je naša čast! Zato pa vsi, ki hočejo, da bude na koroškem domačin gospodar, vsi na delo! Povejte kranjskim hujskačem odločno, da nimate z njimi ničesar opraviti. Povejte jim, da ne marate za nauke srbskih veleizdajnikov! In razširjajte napredno časopisje, razširjajte „Štajerca“, ki se bori za geslo: Koroško — Korošcem!

Prvaška-hrvatska nasilstva v Selah. Pravo sodni minister izdal je pred kratkem odlok na oblasti v Galiciji, da naj se odločno nastopa proti bojkotu, ki je po postavi strogo prepovedan. Tak odlok bi bil potreben tudi za južne kraje naše države in sicer ne samo za Kranjsko in spodnji Štajer, marveč tudi za južno Koroško. Posebnih brezobzirno vpeljali so mogotci v Selah pod hrvatskim vodstvom bojkot proti vsakemu občani, ki ne trobi v njih rok. Iz Hrvatskega došli fajmošter Ivan Nagel zapisal si je za službo organizista in mešnarja Hrvata Jurana, kateremu se je po fajmošterovem naročilu tudi tajniške posle v občini izročilo. Po naročilu svojega župniškega varuha klasi se ta Juran po vseh (enkrat po Selah, potem v Ober-Winkel, Inner-Winkel, Mitter-Winkel, Waidiach, Schaida in Freibach) okoli, da bi pristaleme hrvaške stranke nazvali, katere člane občine se mora bojkotirati ali jim na drug način škodovati. Tako stojita kovača Gregoritsch in Ogrin pod strogim bojkotom. Noben faran, ki stoji pod komando farške stranke, ne sme jima dela dati. Zadajit se je izreklo bojkot tudi nad „musikmeistrom“ Urban Mak v Schaidi. Mak je predstojnik že leta sem obstoječe godbe, ki je doslej vsem tozadevnim potrebam pri zabavah, porokah, žegnanju itd. ustregla. Mak je tudi član občinskega predstojništva. Pred par tedni se je neprevidno izrazil, da mu nasilstvo farštva v občini več ne dopade. Občinske doklade v občini rastejo leto za letom, sovraštvo se razširja, tako da se že ne ve, kam bude gonja kranjskih hujskačev dovela. To resnico je izpregovoril Mak. Kaznovalo se ga je takoj. Po farški komandi ne sme Makova godba več v selških krtmah Mage in Gregorič igrati. Še hujske se je zgodilo Johan Piskerniku, lastniku Kališnikovega posestva, kateri je tudi član občinskega zastopa. Ta je namreč rekel, da se boče zato zavzemal, da bodoje otroci v dvojezično šolo hodili. Piskernika so farški hujskači seveda takoj bojkotirali. Poleg tega so ga poklicali v pisarno pobožnega advokata dr. Brejca. Tam se ga je ojetro okregalo. Grozilo in pretilo se mu je in končno se ga je prisililo, da podpiše „wechsel“ na 8.000 K za tistega kranjskega hujskača in poštenjaka Tavčarja, kateri je bil zadnjič na 2 meseca zapora obsojen . . . Takšno je hrvaško-farško nasilje v Selah in temu mora biti konec! Postava velja za vse in mi opozarjamo oblast na zločinski bojkot. Fajmoštra Nagel politična gonja pripeljala bude do najhujših dogodkov. Kdo bude potem kriv? Ali smo na Turškem? Ali sme vsak privravnari hujskač že postave prezirati? Ali se sme kmetom na njih poštenju in lasti škodovati? Ali sme dr. Brejček odvetnik take stvari uganjati? Oblast, kje si? Ljudstvo si bude samo pomagalo, ako mu drugi nočejo!

Iz prvaškega otoka „Glinjanoj“. Zakaj potrebujemo naše prvaške častne člane? Tukaj sta se dva soseda nekoliko sprla, kar bi ne bilo kaj posebnega, ko bi se ne toževala. Zdjaj pride cela stvar pred višjo sodnijo. Da bude to kavsanje nekaj stotakov požrlo, je samo umerno. Ko bi prvaška odvetnika dr. B. in dr. M. kot naša častna člana s svojim klientom po naši pameti ravnala bi ove nič ne koštala. Prihitela bi vbo-gima kmetoma blizu židovskega klanca na pomoč in bi jih k Franceju na dobro kosilca povabila, rekoč: „Prijatelja, jeita in pijta, kolikor vam diši, potem še prav dobrih smodk pokadita in vse to na najin račun.“ In ko bi se krepko poživila in pri dišečem duhu dolgih kabanavrcinj spoznala, da sta vaška častna člana nekaj vredna in imata vamiljeno srce za kmeta, bi jima dohtarja približno takošne-le besede na srce položila: B: „Ljubi moj komerat in fleten soobčan, sliši sem, da se ti in tvoja žena z vajinim sosedom ravšata. Nič ne de, da človek svoj gobec včas bolj široko odpre, z belim zobom na sosedovo okno poblekne in žnjimi tudi malo zaškriplje, ako se sosedove oči preveč bledebolo v vajino kamrico zasvetijo. Ali stvar je takošna. Ni čedno se pri sodnijah okoli vlačiti, tožba pride na veliki občinski zvon, nazadnje je tožitelj ali obtoženec in če drugače ne gre, oba nasprotnika izgubita. Samo jaz bi par stotakov gvijnal, ker pri ovenem kruhu in brez penčke ne morem tožbe fertretati. Bolj praktično in vredno se mi zdi, ako bi se vidva „fermitlungomta“ podvrgla, ki ga hočeva jaz in gosp. dr. M. tukaj pri Franceju ustanoviti. Saj bodema večkrat na vašo jago prišla in bodema ob taki priliki omenjeni urad brezplačno peljala. Kaj ne gospod dr. M.? M.: Tak gorov meni dopade, tako krščansko podjetje bude najino zaslužno čast (kupljeno čast ne morem reči, ker nisem 20 K zato tukajšnji občini daroval) — neizrekljivo visoko povekšalc. Ti moj dragi klient, ali si dobro zastopil, kaj tvoj nasprotni odvetnik namerava? Ali ni on blaga krščanska duša? Zdi se mi, da njegovo ljubesnopolno srce očividno kipi. Pa nagni tvojo prijazno glavo na moje prsi, da občutiš, kako živahno se moja srčna kri za ubogega kvaeta trpina po vseh žilah razliva . . . Tako prav! Ali ne govorim resnico? Ali zdaj že spoznaš, da mi prvaški odvetniki, oziroma častni člani vam slovenskim pavram le dobro hočemo? . . . Pogledj še enkrat prav prijateljsko na me! Na tvojih zalih besedah spoznam da rad odpustiš in da se ti zdi soseski mir več vreden, kakor trije pridobljeni procesi, ki bi jih moral sam plačati, ker ima tvoj tožitelj menda suh arzet. No vdari na roko sosedu, ki ti jo ravnokar moli in spravi se z njim, ker to je krščanska dolžnost vsakega bližnjega in Bog taka dobra dela zelo rado v zlate buklo kar zamerka. Holt, sem jo pa že nmap po vaši spršni zvil, se mi ni čuditi, ker sem v — — — kor zrasto. Pač! dobro je, že velja, tako je prav da se sosedi pristimajo, kadar se nmap zbežljajo. Jaz in dr. B. zelo rada vidima, ako ravno nič ne zaslužima in naju še „tofi“ košta, da v vaši gemajndi vsi občani v dobri volji tako dolgo živijo, dokler jih kostena ženjica ne včida v hladni grob. To je an akota marn da bi mir dva za kšesta del rada hodila v vašo gemajndo. Zdjaj se vidi, da se an aufrihtih človek za domače pavre an vzeme in da se mora vsaka gemajnda srečna šteti, katere mene in dr. B. za častne člane kor vzeme!“ — — — Solze bi se nam vsim občanom neprenehoma vlivale na naste zburjena gemajndo, tako da bi začela iz nje rasti soseska spravnost in ljubi mir — ako bi omenjena gospoda res po naši pameti ravnala in se navedenih besed ob času soseske razprtije poslužila . . .

Podljubelj. Piše se nam: Takega kakor je naš Podljubelj pa že ni na sveta nikdar ne! Grlove kipi mogočno v nebo in drži v krepki deeni žahtar da pokropi včas našega preljubega Arnuša — in napoji zelene travnike. Ob drugi strani kipi kosmata krasna Zingarca in drži poln predpasnik cenena kamenja, da ga vozi in prodajo na vse kraje. Mi imamo tudi sami svojega kajzra, da kraluje od jutra do večera. In njegov president Arnuš ravna vse po deželi — po sveti božji volji. Za cerkev se ne brigamo kaj vredno, — kaj ne ekscelencja Arnuš? Naša cerkev je delavski dom in vaš Bog je pa Arnuš — kako pa da ne! — Naš preveten

vladar Arnuš je zelo postrežljiv in priljubljen. Polu je talentov, kakor škaf vode. Izvrstni igralec. Noge mu je Bog dal — dolge kakor vrlenu pajaku. In skakati more — da ga mendo na svetu ni. Ni dolgo kar je v domu tako spretno telovadil in spenjal se, da si je presveto pajkevo nogico zvil. Dolgo je revež bolehoval, ali bil je vzlic tega židane volje in vse njegove vekajoče se ovčice je tolažil s tem, da bude drugokrat veliko spretnije poskočil in si se lasi ne bude zvil. — Tako dobro. Ali mi imamo tudi prevelicega velemogočnega ministra: ekscelencja Stambula. To je nekaj veličasti da velja. Žlahtne je, visoke postave in poln osebnve velave in visokosti. Kakor turški paša stoji pred delavskim domom in kadar zarjove se tresijo hlačice okornih ovčic, trepetajo jankice poknjenih devic, se tresse celo podljubelsko cesarstvo. Gorje tistemu, katerega pelje kak posel mimo farovža. Ekscelencja Stambal rjove kakor razkačen lev, plani na cesto — in gerče kakor peklenki duh ga spremlja mimo svetega nedotikljivega farovža. V njegovih velikanskih zobeh preti smrt in poguba. Ali vendar čudno je to, da Podljubeljčani s tako izvrstno vlado niso kaj zadovoljni. Neke grintaste ovčice so se spuntale proti vladi velemogočnega Stambola in prosijo c. k. žendarmerijo v Borovljah, naj varuje cesarako cesto pred to farško zverino. Če ne bodoje mu pa neke usmiljene revolverice pokazale pot na oni svet. Tam ni tako grintastih ovčic in tam naj rjove in grči brez skrbi pred svetim Matevžem — Bogu v čast in hvalo.

Brovaka Trta: Šebolj.
Iz fare pri Prevaljah. Poskus, ravno ljudstvo na bogato obloženo božično drevo navaditi je povsem našim pobožnim črnuhom in cerkvenikom spodletel. Revnim ljudem na to bogato božično drevo, katero stoji v dragi gostilni. Zato vdeležitev na pobožnem počenjanju 2. januarja ni bila velika. Nekaj starih kvaterni je prišlo, med njimi naš pobožni Rudi, ki se je šopiril in gor in dol stopajno se veselil veličanskega prigodka, ter hvalil izvanredno početje pobožnih podjetnikov. Ta Rudi se je čutil že v gostilni med toliko pobožnimi črnuhi kot v nebesah. Zraven Rudiju je dopadla pobožna veselica črnemu učitelju Slamnjaku iz Strojna, tistemu Slamnjaku, ki povsod tirja vozni list, ker nemški se menda ni naučil. Sicer so se te veselice vdelešili sami črnubi, ki so morali farji sami kupovati pofel. Skoro bi pozabil, da se sam pobožni Bervar ni vdeležil, davč pa menda rekel, da se mu pobožna gonja že davno več ne dopade. Celu blagožejnega Vexjaka ni bilo videti, kateri je sicer vsako leto precej preljubega denarja na istem mestu špondiral. Posebnje pomenljivo je bilo postopanje znanega Lojzeta, ki se je norčeval čez pobožne črnube in vganjal ves čas smehevredne burke, tako, da se mu je vse res smejala. Lojze je bil kot prekanjen smešnik poglavitna oseba. Vse je gledalo le nanj in če je zinil, je krobotalo vse. To sicer črnuhom ni bilo všeč, ker ti so se krepko trudili, na lep način bistroumnega Lojzeta iz veselice izključiti, kar se jim pa ni posrečilo. Gostilna je pa tieta, kjer se največ šnopas popije; mi mialimo, da je nek črnub tam najboljši gost, zato je bil gostilničar izbran za črne veselice.

St. Jakob v Režu. Piše se nam: Prodragi „Štajerc“, jaz sem mislil, kako to, da tudi pri nas v sv. Jakobu prvaki polhovke tako častijo. Zaradi tega je menda lansko leto eden teh pravok vpil po St. Jakobu: „Živio Srbija!“ in imel polhovko na glavi. Potem jo je moral popihati iz Rožne doline. Neki drugi zagriženi prvak, ki je črn do kosti, pa časti polhovko tako, da pride že ob Vsehvetih s njo na glavi in s njegovim frakom, ki frči in flandra okoli njega. Ta možek je visok in imenitni barantač; po navadi baranta vsak s njim le enkrat . . . Tako se postopa pri nas s polhovkami. Ražun jo doslej še ne nosi; čujemo pa, da si bo dal kuto s polhovim kožuhom futrati . . .

V spodnjem Drauburgu so pokopali 77 letnega zidarja in posestnika Gatechnig. Mnogo ljudstva, požarniki in godba so ga spremlili. Tudi se je prvič novi mrliški voz rabil. N. p. v. ml!
Žalostne razmere vladajo v spodnjem Drauburgu. Občinski sluga, kakor občinski tajnik sta že hudo stara gospoda. Prvi je že obleđal na cesti (baje je bil vinjen). Drugi pa se vozi v pisarno, ker revež že ne more hoditi. Mi tega nikomur ne očitamo. Vprašanje je le, če se ob-

činski posli zamorejo pri takih razmerah v redu izvršiti.

Iz Labudske doline se nam piše: Nekaj časa sem preplavljala se našo dolino s kmetijskimi mašinami češke firme Pižek v Blansku na Moravskem. Vprašati se moramo pač, kako to, da se kmetje ne obračajo na domače koroške firme? Tako bi ostal denar v deželi. Drugače pa gre tja na Moravsko in ne pride nikdar več nazaj!

Ali je res? Listi poročajo, da se hoče v Ossiahu na jezeru menihe naseliti. Seveda bi se potem v gospodarskem oziru velevažno postajalo za konjerejo odpravilo. Ljudem so pa žrebci na vsak način ljubši. Upamo, da se bodoje poklicani faktorji tej deželi tako globoka škodljivi nakani uprli!

Hitra smrt. Kopač Nik. Fritz iz Raibla padel je na cesti hipoma skupaj in je umrl. Nesrečnež zapuščal vdovo in 3 otroke.

Kmet in hlapec. V Feldkirchnu je hlapec posestnika Repitscha, ki ga je zaradi nemarnosti okregal, gospodarja pretepel in težko ranil. Lepe razmere!

Roko kosoma odrezala je masina za rezanico fantu Petodnigo v Kamingu.

Mladi tat. V sv. Krvi vlomil je neki 17 letni fant cerkveni nabiralnik in ukradel denar.

Grozni čin blaznega. Dva dečka sta šla te dni mimo norišnice v Celovcu. Na dvorišču je bil neki blaznik, ki ju je klical, da naj prideta k njemu, češ da jima bo nekaj dal. Eden dečkov je zlezal res čez ograjo. Norec ga je peljal v klet, mu tam noge in roke zvezal in ga obesil, glavo proti tlem, na zid. Potem ga je popolnoma sleknil in vtaknil zvezanega v neko peč. Odprtimo je zadelal z raznimi predmeti. V tej luknji je bil vboji deček od nedelje popoldne do ponedelka zjutraj. Drugo jutro šele so ljudje njegov jok slišali in ga rešili.

Po svetu.

Lakota. V Madridu so našli na cesti zovret mrliča dveh oseb, ki sta od lakote umrli. Letošnjo zimo je v Madridu že 9 oseb od lakote umrlo. Ni čuda, kajti brezštevilni popi so Španško popolnoma izsesali.

Volkovi raztrgali so v nekem kraju Siebenbürgna pl. Orbena. Nekaj časa je mož nanje streljal, ali potem so ga premagali in usmrtili.

Turški parlament gori. Brzojavlja se, da stoji poslopje Čiragan v Konstantinoplu, v katerem se nahaja turški parlament, v plamenih. Škode je za 10 milijonov funtov. Pravijo, da je nekdo žgal.

Artev morja. Potopila se je ruska barka „Carina“ v Oregonu. Skupno je 30 oseb utonilo.

Žalestna usoda. Iz Kamčatke se poroča: Ker je parnik izostal, poskusilo je 34 oseb peš v Petropavlovsk priti. Ali 11 oseb je na poti valed lakote in mraza umrlo.

Velika tatvina. Nekaj delavk firme Pollack na Dunaju ukradlo je blaga za 100 tisoč kron. 9 tatic so zaprli. — V Londonu so zaprli družbo sleparjev, katera je napravila škode za 1 1/2 milijona. Pa pravijo, da ni denarja na svetu.

Gospodarske.

Kako se napravi v kratkem gosta živa ograja? Ograje je potreba na vsak način pri zemljišču, ako se hoče zaščititi vhod ljudem in živini na isto. Ograja se zemljišče sicer lahko tudi z mitvo ograjo, a! taka ne le stane sama na sebi mnogo, ampak stane mnogo tudi vzdrževanje iste pojneze. Da se denar prilusa, je najbolje, če se napravi živa ograja ali plot. Najboljši in najprikladnejši za tako živo mejo pa je beli trn ali Marije Device jabolčec. Ako se hoče napraviti živa ograja prerigola naj se zemlja 40 do 50 cm globoko in če je pasta, naj se med riganjem nekoliko pognoji z razkrojenim hlevskim gnojem ali pa s kompostom. Ko se zemlja sesede in več ne zmrazava, naj se napne vrvice in vsadi sajence na razdaljo 15 cm. Ko je prva vrsta dovršena, naj se napne vrvice proč od prve vrste 15 cm in vsadi sajence v drugi vrsti tako, pa nastane s sajenicami nekak trikot. Za vsakih 100 m dolžine se potrebuje približno 1500 sajenc.

Ako je vino šibko in plehko, poskrbeti moraš, da postane bolj stanovito, kar se pa doseže najlaže z dodatkom alkohola. Ker pa ne dovoljuje naš vinski zakon, da bi se mu dodalo več nego en odstotek alkohola in ta odstotek v mnogih slučajih ne zadostja, da bi postalo šibko vino stanoviteje, zato bo najboljšje, če ga zmešaš ali zrežeš s kakim močnejšim in zdravim vinom. Če pa ne maraš imeti v hrano preveč na polmočnega vina, dodaj šibkemu, posebno pa belemu vinu nekoliko tanina, kojega lahko dobiš v vsaki mrolinici ali dro-

geriji. K tanin kupuješ, zahteraj izrecno tanin iz grozd nih pešk (Traubenkerntanin). Za vsak hl kupi 10—15 g tanina. Tanin vzi nati v kak kozarec ali steklenico in nalj nanj nekoliko vinskega alkohola, v katerem se tanin hitro raztopi. Ko je tanina popolnoma raztopljen, zlij ga v sod, če je bilo vino šele pretočeno, in pomešaj nato s kolecem, vstakni ga skozi luknjo na vohi v sod. Če pa pretakaš, mešaj to raztopino sprti med preta kanjem. Po dodatku tanina postane šibko vino stanovit nejše, dobi lepšo barvo in boljši okus. Nikakor pa ne zadržuje, če si dodal šibkemu vinu tanina, ampak pretoči ga moraš večkrat z droč in pokadiš o vsakem pretakanju nekoliko z žveplom ali pa raztopi: na vodi nekoliko (kvečem 5 gr na hl) natrijumovega bisulfit a. Ako je vno ne le šibko, ampak ima tudi premalo kisline dodaj mu obenem nekoliko vinske ki-line, a da ne prideš z vinskum zakonom v navskrižje dodati mu je smeš kvečjemu 100 gr na vsak hektoliter.

Poraba rožja kot živinska krma. (Izvirni spis). Vsled zuse primanjkuje tud letos v mnogih krajih živinske krme. To je posebno občudljivo v vinskih krajih, kjer se nahaja v obče malo travnikov in kolen. Opozorjam toraj na lani proben spis o porabi rožja kot živinska krma. Kakor znano, je podarilo c. kr poljedel sko ministerstvo v svrhu vpejavje rožja kot krma več strojev na drobenje rožja. Nekateri stroji so došli šele pozno v pomlad in se toraj niso rabili, ponekod ni bilo zadostnega zamiranja, ter so stroje le malo izkoristili. V drugih okoliših na primer pri Št. Ilu v Slovenskih goricah, v Stopercah (v Halozah) pri Ljutomeru in na Vidnu ob Savi so si pa kmeto-aleci bili svesti koristnosti, ki se jim nudi s tem da se omogoči poraba rožja kot krma, ter so stroje prdno rabili. Vsrg skupaj se je v svrhu krmjenja zdrobo o na strojih letos do 60.000 kil rožja. Seveda je to p malo, ako pomislimo da so stroji postavljeni v okoliših, ki obsegajo skupno 12.000 hektarov vinogradov in prdelajo ržja na 30.000.000 do 60.000.000 kil. Vendar so bili kmetovalci, ki so do sledje d-lali poskuse s krmnjenjem rožja, zelo zadovoljni. Pozivam toraj vinogradnike, da to zimo bolj razbljajo rožje kot krmo. Kakor sem že omenil v spisu, ki sem ga objavil meseca januarja p. l., je rožje le tedaj tečno, in ga živa rada je, če se poklada sveže in sočno; naj se tedaj sprti reže. Ako se rožje do r-zave ni porabilo, se da obrniti sveže in sočno v 2 tednov, če ga spravimo v velike kupa na svetnem kraju, ga dobro sliči mo in otržemo s kamni ali z lesom. Suho in plesno rožje seveda ni za krmo. Isto velja tudi gl-de starega, dobelega lesa, ki se tudi ne sme dajati v stroj, sicer ga pokrvari. Poleg rožja naj se poslada žvini še seno, stano ali kako drugo knilo. Stroj so postavljani v sledečih krajih in sicer: 1. na Bzelskem, okraj Brežce, pri ekonomu gospodu Janzcu Melu-u; 2. na Vidnu ob Savi, na posestvu Reza, gospoda Jožefa Štarnara; 3. pri županstvu občine Sv. Barbara v Spodnjih Halozah, okraj Ptuj; 4. v Moseb pri županstvu občine Sv. Lovrenc v Slovenskih goricah, okraj Ptuj; 5. pri Ignacu Vrbiču v Stopercah v Gornjih Halozah, okraj Ptuj; 6. v občini Veličane, okraj Ormož, na posestvu gospoda Antona Puklavca; 7. na Tinskem okraj Šmarje, na posestvu gospoda dra. Jurčeta; 8. pri kneževi graščini v Konjicah; 9. v Makclah, okraj Slovenska Bistrica, pri žagi gospoda Jožefa Bogzina; 10. v Framu pri mlinu slavišče graščine okraj Maribor; 11. pri Repnikovem mlinu v Cirknc pod Št. Iljem v Slovenskih goricah, okraj Maribor; 12. v Peckrah pri gospodu Fank (prej Reiserjevo posestvo); 13. v Trčcu (občina Jurovec), okraj Ptuj, pri žagi gospoda Jožefa Purg; 14. v Vuzmetovcih, okraj Ormož, pri mlinu gospoda Jožefa Pavličiča; 15. v Podgradju pri Ljutomeru, pri Mohoričevem mlinu; 16. pri mestni žagi v Ptuj; 17. pri gospodu Petrovar v Irankovcih, okraj Ormož; 18. pri go-podu županu Hlade pri Sv. Križu nad Mariborom in 19. pri župan-tvu občine Sv. Kungota v Dolgem doju, okraj Maribor. V Gradcu, dne 9 decembra 1909. C. kr. vinarski inšpektor na Štajerskem: Franc Matušič l. r. („Gosp. Glasnik.“)

Sejmi v Ptuj l. 1910 se bodoje vršili po sledečem vsporodu: 1. Konjski in goveji sejmi dne 5 in 19. januarja, 1. in 16. februarja, 2. in 16. marca, 6., 20. in 23. aprila (ta dan 23. tudi letni in lesni sejem), 4. in 18. maja, 1. in 15. junija, 6. in 20. julija, 3., 5. (tudi letni in lesni sejem) in 17. avgusta, 7. in 21. septembra, 5. in 19. oktobra, 2., 16. in 25. novembra (tudi letni in lesni sejem), 7. in 21. decembra. — 2. Sejmi z žrebeti: Dne 5. in 19. oktobra, 2., 16. in 25. novembra, 7. in 21. decembra. — 3. Svinjski sejmi: Dne 5., 12., 19 in 26. januarja. 1. 9., 16. in 23. februarja, 2. 9., 16., 23. in 30. marca. 6., 13., 20 in 27. aprila. 4., 11., 18 in 25. maja. 1., 8., 15., 22 in 28. junija. 6., 13., 20. in 27. julija. 3., 10., 17., 24. in 31. avgusta, 7. 14. 31. in 28. septembra. 5., 12., 19. in 26. oktobra, 2., 9., 16., 23. in 30. novembra, 7., 14., 21. in 28. decembra. — Izvleček iz tržnega reda: § 5. Prigon živine na sejmishen prične ob 6 uri zjutraj. Od te ure do 7. ure zjutraj, od 1. novembra pa do 1. aprila pa do 8. ure zjutraj dovoljen je vstop na sejmishče edino tistim, ki pritrzenejo živino, kupcem pa je izrecno prepovedan. Prigon je tudi edino na v ta namen določenem prostoru dovoljen. Začetek

sejma naznani signal iz roga. § 6. Prodaja sejm-ske živine izven sejmishče, v gostlinah in na dovoznih cestah itd. je prepovedana in se kaznuje. Istotako se prodaja na sejem prigriane živine na dan pred sejmom na prodajalca kakor na kupcu kaznuje. — Župan Jos. Ornič.

Listnica uredništva in upravnostva.

Korošec: Je tako: širokoustni „Š-Mir“ je blebe-tal, da nas občinski zastop Selet toži. Pa ni res! Lastni pristihi so „Š-Mira“ nalagali! Prvak v Selah niso imeli, korajče, da bi nas tožili! Svoj čas je „Š-Mir“ tudi poročal, da nas dr. Brejc toži, kjer smo mu očitali, da je sloven-skim kmetom preveč računal. Pa tudi ni bilo res? Brejc se nas tudi ni upal tožiti! Pred sodnijo je dr. Brejc pod prisogo rekel, da „Šajerca“ sploh ne bere. Al. „popravke“ po § 19 pa pošilja „Štajercu“. Čudno, kaj? No, Brejc že ve, kaj prišče, saj je znano, da je zelo pobožen gospod. Enkrat bomo do te pobožnosti še nekaj povedali! Pozdrav! — Barovlje: Kar smo glede o č-ne Sele dobili, smo vedno vse kolikor mogote hitro objavili. Ne odgovarja torej istini da bi kaj neob-javljeno pri nas letalo. Pozdrav! — P. Grauce: Vi ste čudni patron: danes puzete čez fajmostra, jutri ga hvalite, enkrat greste s kaplanom, enkrat z drugim. Mi se ne pustimo za norca imeti. — Sv. Lovrenc nad Mariborom: Dopis je nepodpisan, torej v kos! — Št. Vid nad Zavalno: Balje strani! S cer pa tudi nepod-pisano, torej kos! — Zreče pri Konjicah: Pri takih stvarih treba je natančnih dokazov. Drugače je tožbe pričakovati. Ali imate dokaze? — Wershnig, Seattle, N. Am.: Hvala za vse! Čast Vam, ki ne pozabite na domače napredno čaropisje! Živeli! V kratkem enkrat Vam pišim! L. —

Loterijske številke.

iradec. dne 8 januarja: 84, 6, 86, 41, 20.
fret. dne 15 januarja: 1, 65, 38, 33, 78.

2 pekovska učenca

se takoj sprejmeta na 3 leta; tudi dobi obleko-pri g. Leopold Čeh, pekarna v Waltendorfu pri Gradcu; kdor meni piše, pridem sam 25. janu-arya na Ptuj v Wratschkove gostine po njega.

„Seehund“ Gumi-tran za čovjje

Z znamko je od 1888
in jih naredi trajne, mehke, neprordne za vodo; pri temu se jih lahko vikati; ta mast se zelo hvali. Dobi se povod v dozah 4 10 lb in večjih. Edina fabrika: J. Lorenz & Co., Eger na Č. 3
Pošljite mi od Vaše izborne masti za osvoj potni svoji. Zadojna pošljalci, ki ste mi jo poslali v Mitoelce, je zelo zadovoljila in sem moral nekaterim gospodom nekaj oddati, valed tega hitra poraba.
Fürstenfeld (Štajerca) 15. nov. 1902. Majer Herard Bayer.

Največja nesreča

BUCH GRATIS

ki more človeka zadeti, je gotovo dolgo-trajna bolezen, ki ga postu brez rešitve hirati. A vkljub temu hi mnogo bolni-kov se rešitve nali, ko hi le na pravi poti pridobitev svojega zdravlja iskali. Mnogo bolnikov se ne ve, da imamo v galvanični trajni elektriki sredstvo, da vplivamo vspešno proti spilsti slabosti živcev, revmatizmu, glavobolu, pomanj-kanje spanja, ostrosviti, otrpjenosti in pod besno stanju, nuražljivi, sava-sizna motenja, prebavilnja, pomanj-kanje krvi, slabosti vsake vrste in ras-licim ženskim bo-zostim.
Popisal smo svojo zdravilno me-todo v zanimivi knjizici in jo pošljemo vsakomur, ki se na nas obrne.

gratiz in franko

pod zaprto kverto, brez vsake savaze, to brošuro. Nikdar se hi ni v Avstriji tako vredno knjigo občinstvu zastojno ponudilo.

Elektro-terapeutična ordinacija,
Dunaj, I., Schwangasse 1, Mezzanin odd. 74.

Kupon za brezplačno knjigo:
N. spr. 23. I. 10
elektro-terapeutična ordinacija
DUNAJ, I., Schwangasse 1, mezz. odd. 74
Prosimo, pošljite mi knjigo: „Razprava o mederni elektro terapiji“ zastojni in franko pod zaprto kverto.
Ime: _____
Nasiov: _____

Prstni, srebrni močni
poročni prstani
 raznih oblik z imenom vred od 100 K 1.—, se dobijo le pri kovaču z zlatom in srebrom v Wegscheiderjevi hiši v Ptujju v najbogatejši izbiri. 58

Konjski hlapec 64
 oženjen, se sprejme kot deputatni hlapec pri gradnini Ebenfeld pri Ptujju. Tam je tudi vprašati.

Zenitna ponudba 63
 Prav pravih in dober rokodelcev v pravih letih, ledja, ki si je že precej donarja pripravil, si želi eno ženako, ki bi imela kako posestvo, ali nilin, ali žago, ali hčo, ne predalec od ceste, ali pa denarja kakih 1000 kron. Vstava pravih let tudi ne bo izkujena. Na znanost ne gledam veliko, najnost strogo zadržana. Naslov: „K.“ upravnstvo „Sajeva“ v Ptujju. 63

5500
 noč, potrj sprejel od zdravnikov in privatnih dokazuje, da
Kaiserjeve
 prsne karamele
 s tremi smrkami

kašelj

hrupavost zasilajajo kašar, krčni in oselški kašelji najbolje odstranijo. 19
 Zavej 20 in 40 vinarjev, doza 60 vinarjev. Se dobi v največ lekarnah, kakor tudi pri H. Molitor, apoteker v Ptujju, Ignac Bohrbak, apoteker v Ptujju, Karl Herrmann v Laškem trgu.

Trgovina z mešanim blagom

s kolenje za žganje, stari pivovar, nasprotni železniške postaje Pragerhof, da se takoj v najem. Več pove z listom. Lereh, Pragerhof 67

Na Spodnjem Štajerskem v lepi fari je ena

hiša 42
 s 3 sobami, 2 kuhinji, hlev za 4 živine, 4 svagake stala, s cementom zidane, okoli hiše lepo nabrano travo, lep sadovnjak, travnik za krave, redki, nekaj orane zemlje za svinsko rejo, povrski so dobro dobi konces. trgovina z mešanim blagom, postilna, žganjarija, prodaja tobaka, markov, kolektor, najbolj pase za trgovca. Cena ima 7000 K. Naslov pove uredništvo tega lista.

Brezovi kolarski les

10-40 cm. močan, 2-8 m dolg, 1-a blago, 5 minut od železniške postaje in 10 minut od okrajne ceste, se odda. Več pove iz prijaznosti upravnništvo tega lista. 76

Čudež industrije!

Valež velikega sklepa oddajam po smešno nizki ceni samo 750

K 4-70

eno krasno, tanko ameriško zlato-duble švicarsko žepno uro, ki se ne da razločiti od pravega 14 karatnega zla. s 36 urnim antimagnetičnim anker koleajem, s sekundnim kazalcem 3 leta garancija s tvoj pot 1 kom. K 4.70 zlačenno veritico 2 kom. K 8.90 Natančno izve v nikelnu ali glori srebru lepo gravirano pokrovje 1 kom. K 3.45 s potrebnim veritico 2 kom. K 6.50 Brez risike! Izmenjava dovoljena ali denar nazaj! Pošilja se po povzetju ali naprej-plačilo svote. Il. ceniki zasoj in franko.
E. Holzer, Krakeva, Stradom 1826. 73

Krepki učenc
 se sprejme v usnjarski delavnici g. Jos. Goriup v Ptujju. 61

Učenc 81
 zdrav in krepak, se takoj sprejme pri g. Bernhard Kaez, mesar in zidar v Celju.

Umetni mlin 78
 ob Dravi se prod. Več se izve pri upravi „Štajeva“ v Ptujju.

Dva krepka 77
pekovska učenca
 sprejme takoj g. Avg. Rikli v Hrastniku

Hiša
 izidana s hlevi se prod. za 3.600 K. Naplatak 1900 K. ostank se plača tekom enega leta. Več pove z Pray Mathias, Sevnica, splojni Stajer.

Učenca 80
 poštenih staršev, ki ima vsejve do pekarske sprejme v ut Johana Baumgartner, pekar pri sv. Mariji ob Pevcih.

Hiša
 v Gorjem Pobrežju, 16 minut izven mesta Maribor na okrajni cesti, z velikim vrtom, lepim sadnim drevjem in okoli 1 oranji polja, se radi smrti po ceni prod. Natančneje pove Franz bijak kolarski mojster, Spodnje Pobrežje h. št. 7r. 76

Nadvinčar 79
 razumni moč, ki zamore oskrbeti tudi službo šaferja, sprejme se pod dobrimi pogoji. Kpraka se jeli g. basar v parni notarja Valafra v Ptujju.

Epilepsija, Krči, Nervožno stanje, Izredni uspehi potom „Epileptikom“

post. varov. Cena K 7.—
 Zahtevajo zdravniško mnenje št. 36 zastoj od glavne zaloge. Apoteke star Austria, Dunaj IX, ali pa naravnost od fabrike Priu. Schwabapothek, Frankfurt am Main. 2

Vino 54
 po najnižjih cenah oddaja Alsie serjaj v Prgradu, železniška postaja Rogatec. — Muštre na željo brezplačno.

Zdrave delavke
 dobio v tovarni za uljalarice Marija-Rast pri Mariboru trajno in dobro plačano delo ter tudi pristo stanovanje 808

Ceno Posteljno Perje

Ena kila sivo, šisano K 2.—, pol-belo K 2.80, belo K 4.—, prima mehko kot daune K 6.—, visoko-prima šis., najboljša vrsta K 8.—, daune K 6.—, bele K 10.—, prsni flaum K 12.—, od 5 kil na prej franko. 775

Gotove postelje
 inlet (nanking) ena tuha, velikost 180x116 cm z dvema blazina pod glavo, te 80x58 cm, dovolj polni, z novim sivim, črčnim in trajnim perjem K 16.—, poldaune K 20.—, daune K 24.—; tuha sama K 12.—, 14.—, 16.—, blazina pod glavo K 3.—, 3.60, 4.—, pošlje po povzetju, zavoj zastoj od K 10.— naprej franko
Max Berger, D-schenitz št. 1013, Böhmerwald.
 Cenik o matracah, odejah, prevlečkih in vsemu drugemu blagu za postelje zastoj in franko. Kar ne dopade, se zameni ali denar nazaj.

Vinogradniška zadruga
 (Weinbaugenossenschaft),
 r. z. z. noom. z. v
PTUJU
 priporoča uljudno nakup v sodčih od 56 litrov naprej:
1908. haloška in zavrčka
naturna vina
 po ceni od K 32.— do K 50.— pri hektolitru.
 Sortna vina, cene po kakovosti in naturna vina prejšnjih letnikov najboljše in srednje kvalitete po primernih cenah.

Meščanska parna žaga.
 Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptujju sraven kladnice in plinarske hčre postavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo. Vsakemu se les hlodi, itd. po zahtevi takoj rasaga. Vskado pa sme tudi sam oblati, vrtni in spahati i. t. d.

Želodčna esenca
 napravljena v Augsburgu od J. G. Kiesow.
 To sredstvo je splošno priznano, poveča apetit in pospešuje prebavljanje.

Brez recepta v vseh apotekah v steklenicah po K 1-20 in K 2-40 dobiti. — Svarilo: Zahtevajte izrecno ime Kiesow!
 Zaloge: Ptuj: apotekar pri zlatemu jelenju; Maribor: Marija Pomagaj apoteka; Celje: Marija-Pomagaj-apotekar.

Štiri tedne na poiskušnjo
 in ogled raspošiljam svoja koleca (bicikle) proti povzetju. Deli koles čudovite ceno in dobro. Cenik s slikami franko!
Franz DUŠEK, tovarna koles, Opečno Nr. 100
 s. d. Stajarska, Štumen.

Podpisana banka, zastopana po g.
Leopold Voller, učitelju
 v Ljutomeru
 dovoli pod najboljšimi pogoji posojila z jamstvom (Bürghaft) proti dožnemu pismu. Poplačilo na mesečne obroke po dogovoru.
Eskompte na menice. Kredit na menice.
 Posojila na vrednostne papirje. Posojila na hipoteke.
Vloge denarja
 neposredno pri zavodu v Gradcu
 se najbolje obrestujejo. Zunanji vlečniki dobijo šeke poštne hranilnice.
 Deležne vloge članov vživajo od 1903 naprej 4 1/2 delodobčka v znesku
 Naslov banke:
Südmärkische Volksbank, Graz
 Radetzkystrasse 1, v lastnem posloppju. 798

Ljudska kopelj mestnega kopališča v Ptujju.
 Čas za kopanje: na delavnikih od 12. ure do 2. ure popoldne (blagajna je od 12. do 1 ure zaprta); na nedeljah in praznikih od 11. do 12. ure popoldne.
 1 kopelj z vročim zrakom, paro ali „brausebad“ z rjuho K —60; postrežba K —10.

Giht revmatične bolečine

Zoltán-Zavba (Kali-Liniment)

To izborno priznano mazilo dobi se v vsaki večji apoteki za 2 kroni pri steklenici. Pošta raspošiljanje v po apoteki Zoltán, Podlipetina V., Szabadágytar.
 Zaloge: Dunaj, c. in hr. čvorna apoteka.

Apoteker A. Thierry's balzam
 (Postavno varstvo)
 Edino pristo z eno kot varnostno znamenje
 Vpliva proti krču v želodcu, napenjanju, zasiljenju, motenju prebavljanja, kašlju, boleznim pljuč, bolečinam v prsih, hrijavosti itd. Zunanji čisti rane, odstrani bolesti, 12 malih ali 6 dvojnih steklenic ali ena velika posebna steklenica K 5.—.
 Apotekar A. Thierry je edino pristo centifolien-mazilo
 vpliva zanesljivo pri bulah, ranah, vsojtu še taki stare vrste. 2 dozo K 3.60. Adresira se naj na apoteko anjepl-varuha
A. Thierry v Prgradu pri Rogatcu
 Dobi se v največjih apotekah. 62

Ura na pendelj z godbeno budilnico in slagverkom
 v krasnem natur-orehovem barvanem obitju, 75 cm visoka, bje na pol in cele ure, budi in igra najlepše komade godbe ob poljubni uri.
 Cena per komad K 14.—, brez godbe K 10.—.
 3 leta pisemne garancije. Izmenjava ali denar nazaj. Pošlje po povzetju.
Max Böhmel
 urar, sodaljska zaprosilnost cestelj, ostavov. Jeno 1840. 648
 Dunaj, IV., Margaretenstr. 27.27.
 Nikel-Roskopf-ura K 8.—, srebrno K 7.—, Omega K 18.—, srebrna veritica K 2.—, zlata ura nica K 2.—. Zahtevajte moj veliki cenik z 5000 podobami, katerega se pošlje vsakomur zastoj in franko, brez da bi ga se le kupjiti sililo.

Veliko manufakturno trgovino Johann Koss, Celje na kolodvorskem prostoru na voglu (Stadt Wien)
 priporočamo zaradi njene solidnosti in nizkih cen najtopleje. 17

Brata Slawitsch

v Ptuj

priporočata izvrstne šivalne stroje (Nähmaschinen) po sledeci ceni:

- Singer A . . . . . 70 K — h
- Singer Medium 90 . . . . . —
- Singer Titania 120 . . . . . —

- Ringschiffchen . . . . . 140 —
- Ringschiffchen za krojače . . . . . 180 —
- Minerva A . . . . . 100 —
- Minerva C za krojače in čevljarje 160 —
- Howe C za krojače in čevljarje . . . . . 90 —
- Cylinder Elastik za čevljarje . . . . . 180 —
- Delci (Bestandteile) za vsakovrstne stroje. Najine cene so nižje kakor povsodi in se po pogodbi plačuje tudi lahko na obroke (rate). Cenik brezplačno.

45

Zaradi zmanjšanja svoje zaloge blaga prodam

vse vrste blaga

i. s. odeje za postelje, zimske srajce za gospode in dame, spodnje hlače, štofe za gospe in gospe, druke, čajne za hlače, molino platno, Berlinske robce, židane in voljnene (ovčje) robce itd. itd.

vse pod dnevno ceno, vse po globoko znižani ceni.

V nakup vabi uljudno s spoštovanjem

HANS WOUK
Poličane.

Fiakerski voz

(halbgedeckter Wagen) se prodaja za 100 K. Vprašaj naj se na hitrem v trgovini brata Slawitsch, Ptuj.

Nadalje prodam en izvrsten

„Styria-Motorrad“

3 1/2 HP za 600 kron (kateri je veljal 1200 kron). To ponudbo naj vzame vsak, kateri želi kupiti, na znanje, ker vrednost je pripraviti Lastnik Leopold Slawitsch, trgovec v Ptuj.

Budiinica s stolpovim zvonenjem in šlagverkom

647
Ia. kvaliteta, 3 obočje na pol in cele ure, tudi s glasnim stolpovim zvonenjem, cifernica iz stekla, polirana. Okroglo okvirje, 29 cm skoz sredo . . . . . K 6—
s svetlo cifernico . . . . . K 6:50
3 leta garancija, izmenjava ali denar nazaj. Pošlje po povzetju

MAX BÖHNEL
DUNAJ

IV., Margaretenstrasse št. 27 27
urar, sodn. zapris. centelj ustanovljena 1840.

Zahtevajte moj veliki cenik z 5000 podobami, katerega se vsakomur zastoj in franco pošlje, brez da bi se ga v kupčijo sililo

Najboljša pemska razpredaja!

Ceno perje za postelji!
1 kg. sivih alianskih 3 K; boljših 3 K 40 h; na pol belih 2 K 60 h; 1 kg. najfinjših, sušenih-belih, alianskih 6 K 40 h, 8 K; 1 kg. Sauma (Dau-nen) sivega 6 K, 7 K; beloga 10 K. Najfinjši prani 18 K. Ako se vzame 5 K, potem franco.

Četve postelje
iz krepkega, rdečega, plavga, beloga ali rumenega naankinga. 1 tačet, 180 cm. dolga, 116 cm široka, s 2 glavnima blazinama vsaka 90 cm. dolga, 66 cm. široka, napolnjene s novim, sivim trajnim in blavmstnim perjem za postelje 16 K; pol-dane 30 K, dane 34 K; posamezni tačeti 10 K, 13 K, 14 K, 16 K, glavne blazine 3 K, 3 K 50, 4 K. Sa postelje po povzetju od 18 K naprej franco. Izmenjava ali vrnitev franco dovoljena. Kar se dopada denar nazaj. B. Benisch, Dorotheum Nr. 716, Röhmerwald. Cenik gratis in franco.

Jablàne

sledecih vrst: Kanada Reinette, Ananas Reinette, Mošanger, Šampanjska Reinette ima za oddati sadnodrevesna šola „Karolinenhof“ v Ptuj.

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta
Ptuj

Vstanovljena leta **1862.** Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu.

Mestni de-narni zavod. Giro konto pri podružnici avst. ogersk. banke v Gradcu.

Uradne ure za poslovanje s strankami ob delavnih od 8 12 ura.

Občnje z avst. ogersko banko.

priporoča se glede vsakega med hranilnične zadeve spadajočega posredovanja, istotako tudi za posredovanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Varnostna marja „Anker“
Liniment Caspici comp.
nadomestilo za **anker-pain-expector**
je znano kot odprtalno, izvrstno in bolečino odstranjujoče sredstvo pri prehladnih vd. Izbli se v vseh apotekah po 80 h, 1 40 in 2 —. Pri nakupu tega priljubljenega domačega sredstva naj se pazi na originalno steklenico v štampilj z našo varnostno znamko „Anker“, potem se dobi pristno to sredstvo.

Dr. Richter-jeva apoteka „slati lar“
v Pragi, Elzabetstr. št. 5 nov.
Razpusti se vsak dan. 637

Puške!

Lancaster od K 26—, Šobert-puške od K 8-50, pištete od K 2, samokresi od 5—, Popravljanje po ceni.
Cenik s slikami franko.
F. Dušek, Opočno
št. 104 a. d. Staatsbaha. Böhmén.

FABRIKA Kmetških in vinogradniških mašin

Jos. Dangel's nasled. v Gleisdorfu (Štajersko)

priporoča najnovejše vitale mlinski stroje, stroje za rezanje krme, šrot-mline, za rezanje repe, roble; za koruzo, sesalnice za gnojnico, trilejere, stroje za mah, grablje za mrvo, ročne grablje (Handschlepp- und Pferdebeurchen) za mrvo obračati s roj za košnja trave in žitja, najnovejše gleisdorfske sadne mline in kamenitih valčkov zračnane, hidravlične preše, preše za sadje in vino. (Ong Oberörruch Differential Hebelpresswerke) patent „Dübscher“, daje največ tekočine, se dobro je pri mlet. Angličke nože (Gusstahl), rezervne dele, prodaja maslin; na dan in garancije. — Cenik zastoj in franco.

Odstrani bolečine, ohladi, osveži, okrepi in desinficira

Chap'jevo dobro dišeče rastlinsko-esenčno Franz-žganje

najboljše vseh domačih sredstev!

Edino občinstvo je poklicano, voditi o kakšnem »domačem sredstvu«; ravno zato ne smatram potrebnim, da bi priporočal Chap'jevo rastlinsko-esenčno Franz-žganje, temveč objavimo raje pisna občinstva; ta pisna povelje vse, kar je potrebno in kar hoče čitatelj vedeti.

6. apotekarja J. pl. Chap'je
Resica (južno Ogrsko).

Če poslano rastlinsko-esenčno Franz-žganje rabiti je moja tema pri krkih v selodu in pomanjkanju apofita s najboljšim uspehom.

Splošnovanjem
Sarajevo (Bosna) Ewald of. Kalovic.
Gospodu apotekarju Chap'ju
Resica (južno Ogrsko).

Odkar rabim Vaše rastlinsko-esenčno Franz-žganje, so moje nerodne bolečine v glavi zelo ponehale. — Rabim naprej.

Z veščostvanjem
N. Bogdan Jedyniakiewicz 6.
Budapest (Kóhánja).

Splošnovanjem
Kesz (Slavonija) Gottfried Stepha. vrtnar.
Gospodu Chap'ju
Resica (južno Ogrsko).

Neki prijatelj mi je dal par steklenic Vašega rastlinsko-esenčnega Franz-žganja, katerega rabim pri kašlju; isti objaja kašelj in pospeduje izvrstno.

Belgrad (Serbija) Fajó Jevanović, uradnik.

Gospodu Joh. pl. Chap'ju, apotekar v Resici (južno Ogrsko).

Ninogo let sem trpela na revmatičnih bolečinah in sicer tako, da sem morala v postelji ostati. Odkar rabim Vaše domače sredstvo rastlinsko-esenčno Franz-žganje so bolečine izgibile in počutil sem popolnoma dobro. Zahvaljujem se vam za odobro, vsemočni naj bi vam popladal.

Juhász Ilon.

Zgorajna pisma so ravnična v originalih in jih vedno lahko vsakdo pregleda. Obenem prosim vsakogar, ki je Chap'jevo rastlinsko-esenčno Franz-žganje rabil ali ga še rabi, da naj o vplivu tega domačega sredstva poroča. Za taka pisma se plačam nič; zato naj je tisti pišejo, ki bodo iz resnicoljubja potrpnost koristili.

Ne kapi pomelkov, če se jih še tako lepo posnja, temveč edino Chap'jevo dobro dišeče rastlinsko-esenčno Franz-žganje naroti pri izdelovalcu Joh. pl. Chap'ju, apotekar, Resica (južno Ogrsko).

N. poste se najmanjše 6 malik, 3 srednjih ali 1 veliko steklenico za 3 kroze pošlje; kadar vzame 12 malik ali 6 srednjih ali 2 veliki, dobi jih za 5 kroze.

*(a, a) in odgovorni urednik Karl Linhart.